

PROGRAMMERINGSARBETE PÅ INTEL 3000

HANS HANSSON
INGVAR LARSSON

RE-164 oktober 1975
Inst. för Reglerteknik
Lunds Tekniska Högskola

PROGRAMERINGSARBETE PÅ INTEL-3000

INNEHÅLL	sid
INLEDNING	abstract 1
HÅRDVARAN	allmänt INTEL-3000 2
	realisering 7
	avbrottshantering 11
INSTRUKTIONSLISTOR	KMV version 1 16
	KMV version 2 22
ASSEMBLER	allmänt 25
	PDP-11:s Assembly Instr. 25
	definiering av Macro 26
	positionsräknaren 27
	Macro Definitioner 27
	införande av nya instr. 31
	kommando till assemblern 31
	objektremsan 32
MONITOR	39
SAMMANFATTNING	41
APPENDIX	
	Flödesschema för Monitorrutiner A1
	Monitoranvända minnesceller i SP A12
	Listning av Monitor A13
	Listning av Avbrottsrutin A30
	Operationstider A31
	Demonstrationsprogram A32

INLEDNING

Detta examensarbete utfördes under våren och sommaren 1975 i samarbete med institutionen för Reglerteknik vid LTH och Kockums Mekaniska Verkstad i Malmö.

Handledare var Gustaf Olsson och Leif Andersson från LTH samt Bengt Jönsson från Kockums (Loadmasteravd.)

Arbetet ingick som en del i ett projekt att digitalt övervaka lastning och lossning av tankfartyg. För detta ändamål används ett mikrodatorsystem av typ Intel 3000.

Inledningsskedet var våra uppgifter tämligen löst definierade, så småningom utkristaliserades emellertid följande fyra delar:

- 1/ Orientering i Intel 3000:s uppbyggnad samt den aktuella hårdvarurealiseringen.
- 2/ Modifieringsarbete av befintlig instruktionslista.
- 3/ Göra en cross-assembler mellan PDP-11 och Intel 3000.
- 4/ Skriva en bildskärmshanterad monitor med remsloader.

ABSTRACT

Största delen av examensarbetet har bestått av att ta fram hjälpmedel för programutveckling. Bristen på sådana hjälpmedel är det största problemet med microdatorer, oberoende av hårdvarurealiseringen.

Den cross-assembler som framtagits, med en PDP 11 som värd-dator och KMV-version 2 som måldator, kommer att vara till stor hjälp när man skriver program eftersom man med en macro-assembler höjer språknivån avsevärt.

Monitorn användes vid inläsning av den objektrensa som erhålls vid assembleringen, samt för att testa ut program.

Ett optimalt utnyttjande av hårdvaran i INTEL 3000 resulterar i en instruktionsuppsättning liknande den som framtagits för KMV-version 2. Det vore därför önskvärt att kretstillverkaren (INTEL) tog fram en "standardinstruktionslista". Denna kan sedan användaren utvidga med nästan obegränsat kraftfulla instruktioner genom egen microprogrammering.

The main part of this work consists of the developing of software support. The lack of such support is the main problem with micro computers, independent of the hardware realization. The cross assembler developed, having a PDP 11 as host computer and KMV-version 2 as target computer, will be a great help when writing assembler programs, while the macro assembler raises the language to a higher level.

The monitor is used to load the memory with the binary object code from the paper tapes as they are received from the assembler. The monitor is also used to test the program.

An optimal use of the INTEL 3000 hardware results in an instruction list rather similar to the one developed for KMV-version 2. Due to this fact it would be a great help to all users if the manufacturer (INTEL) would supply a "standard instruction list". It would then be easy for the user to expand the list with powerful special instructions for his own purpose.

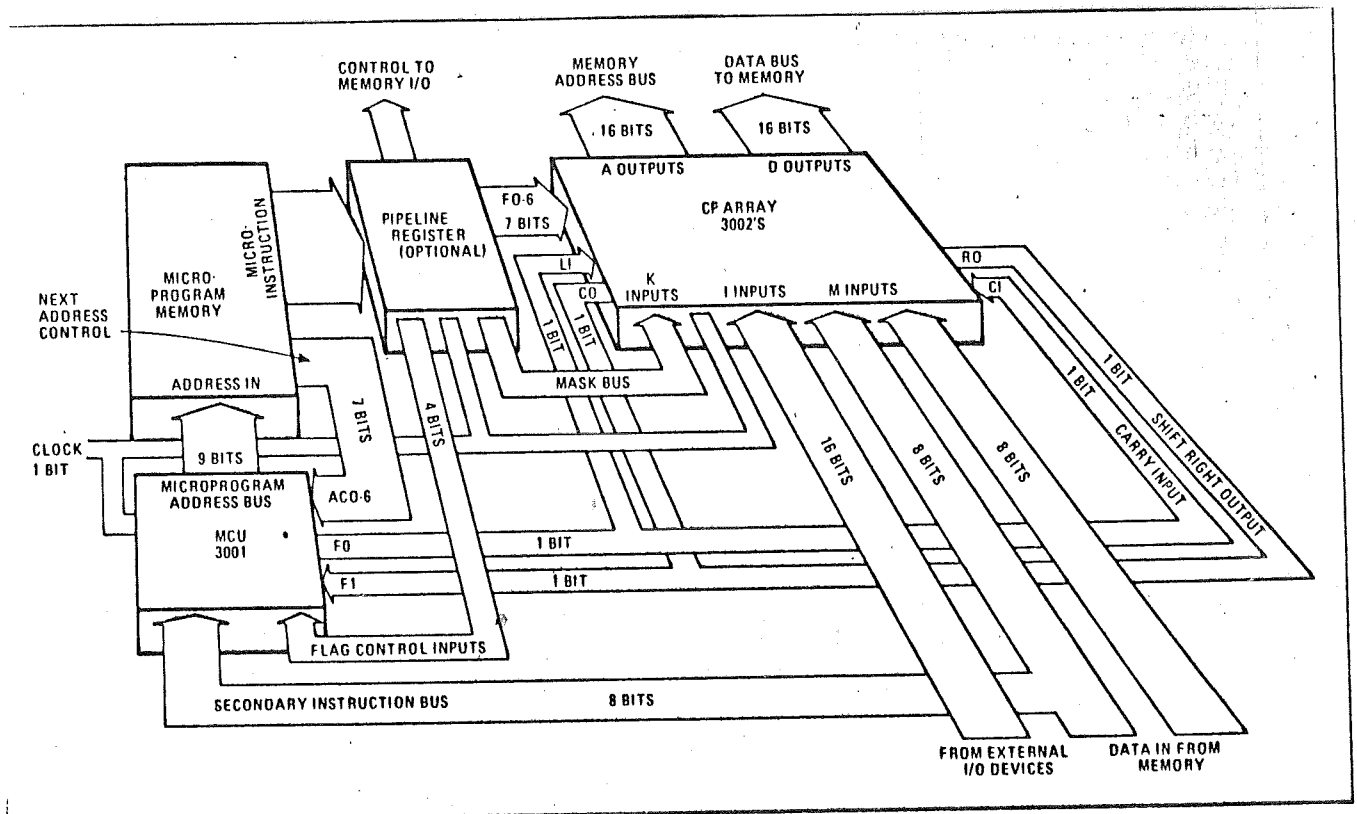
HÅRDVARAN

Intel-3000

Intel-3000 är en familj av bipolära LSI-kretsar, som förenklar konstruktionen av mikroprogramerade CPU-er. Familjen består av :

- 3001 Microprogram Control Unit (MCU)
- 3002 Central Processing Element (CPE)
- 3003 Look-Ahead Carry Generator (LCG)
- 3212 Multi-Mode Latch Buffer
- 3214 Priority Interrupt Control Unit (ICU)
- 3216 Noninverting Bidirectional Bus Driver
- 3226 Inverting Bidirectional Bus Driver
- 3301 Schottky Bipolar ROM (256x4)
- 3304 Schottky Bipolar ROM (512x8)
- 3601 Schottky Bipolar PROM (256x4)
- 3604 Schottky Bipolar PROM (512x8)

Dessa kan organiseras enligt nedanstående figur.

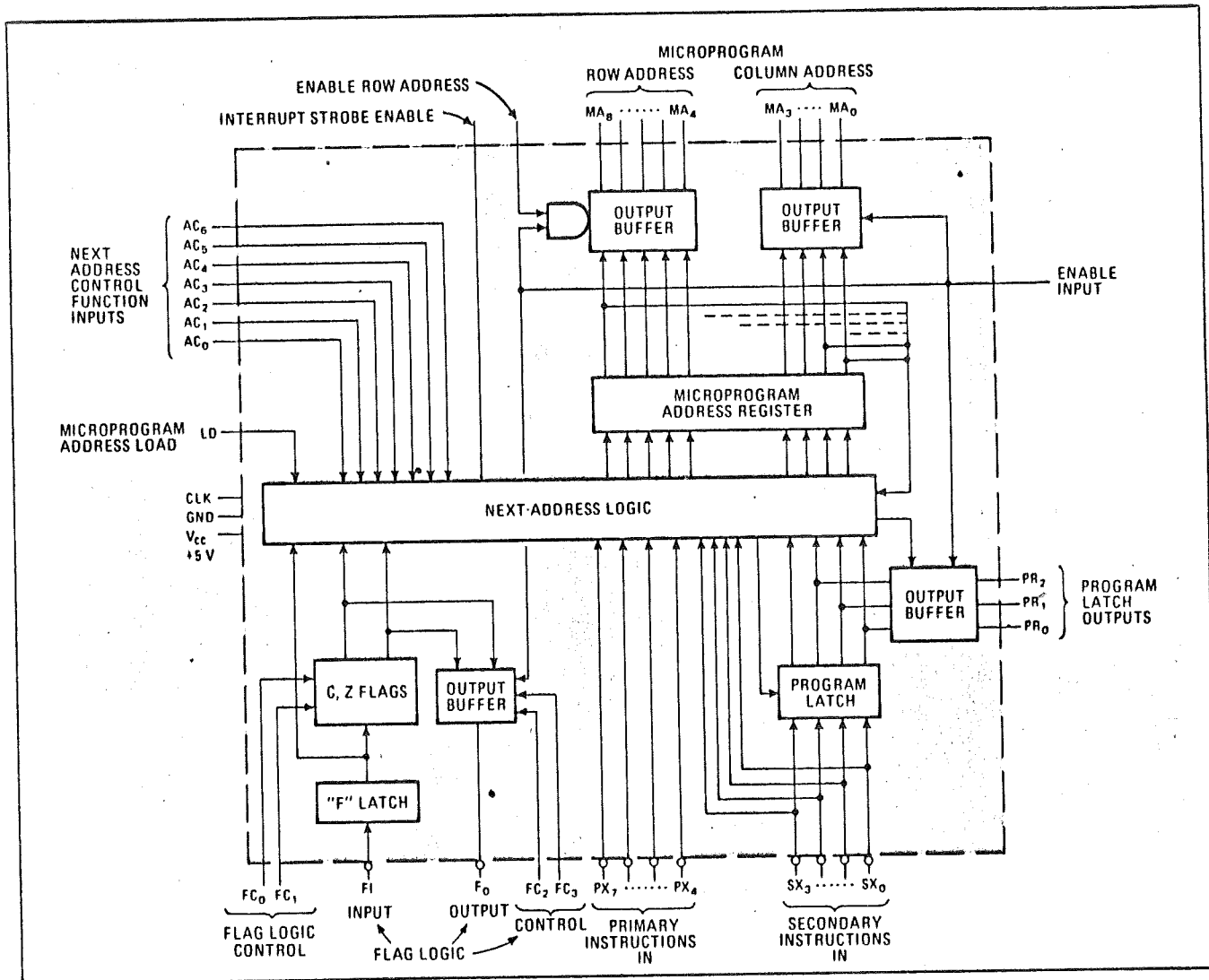

1. **Bipolar microcomputer.** Block diagram shows how to implement a typical 16-bit controller-processor with new family of bipolar computer elements. An array of eight central processing elements (CPEs) is governed by a microprogram control unit (MCU) through a separate read-only memory that carries the microinstructions for the various processing elements. This ROM may be a fast, off-the-shelf unit.

Kort presentation av några familjemedlemmar i Intel-3000 familjen

3001 MCU Mikroprogramkontrollenheten kontrollerar ordningen som mikroinstuktionerna hämtas från mikroprogramminnet.

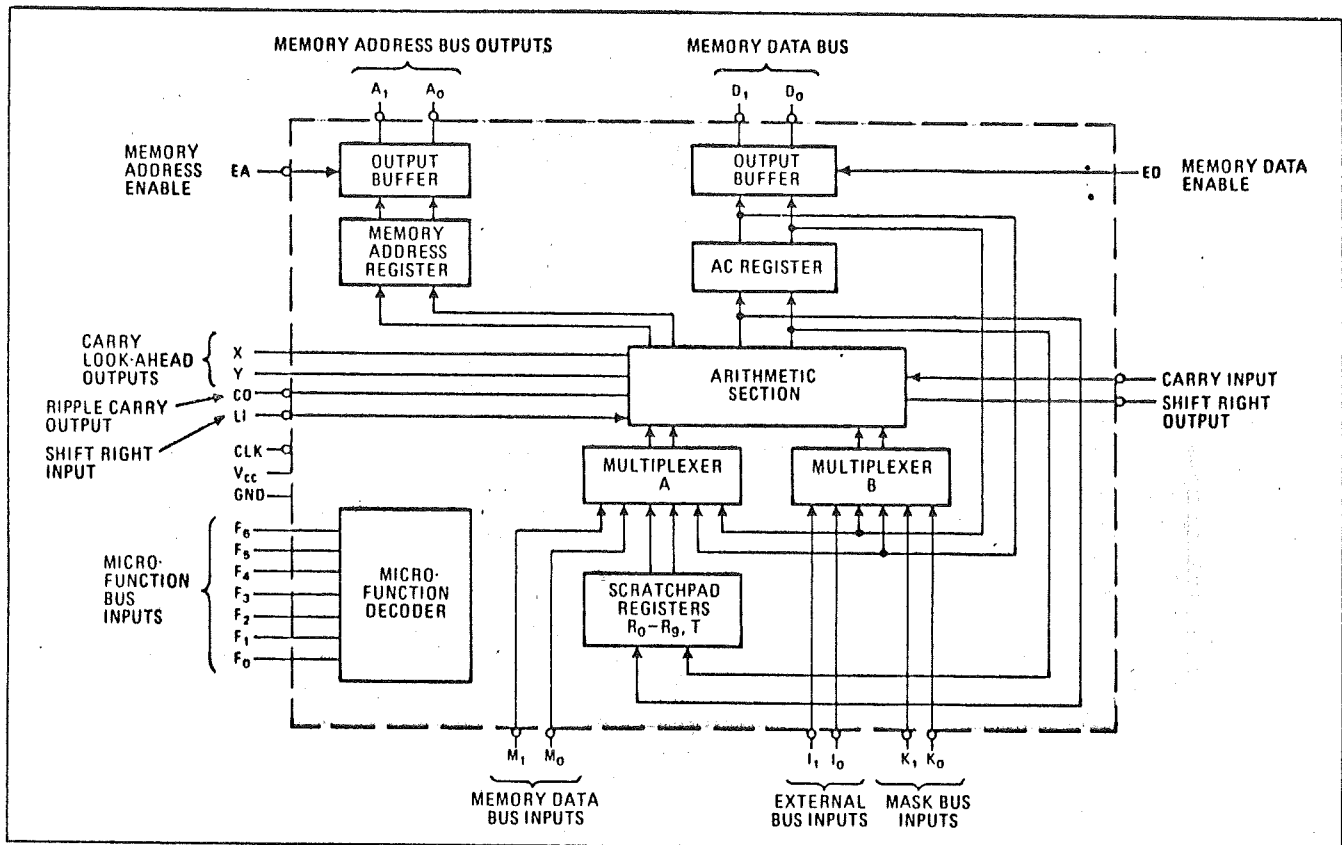
MCU:n är uppbyggd enligt nedanstående figur.

6. **Microprogram control unit.** The MCU's two major control functions include controlling the sequence of microprograms fetched from the microprogram memory, and keeping track of the carry inputs and outputs of the CP array by means of the flag logic control.

3002 CPE Processorenheten innehåller alla kretsar som behövs för en 2-bitars processor. Man kan direkt sammankoppla flera CPE:er till valfri ordlängd. CPE:n har tre databussar för inmatning, en adressbus och en databus för utmatning. Den innehåller förutom aritmetisk-logisk enhet tio generella register.

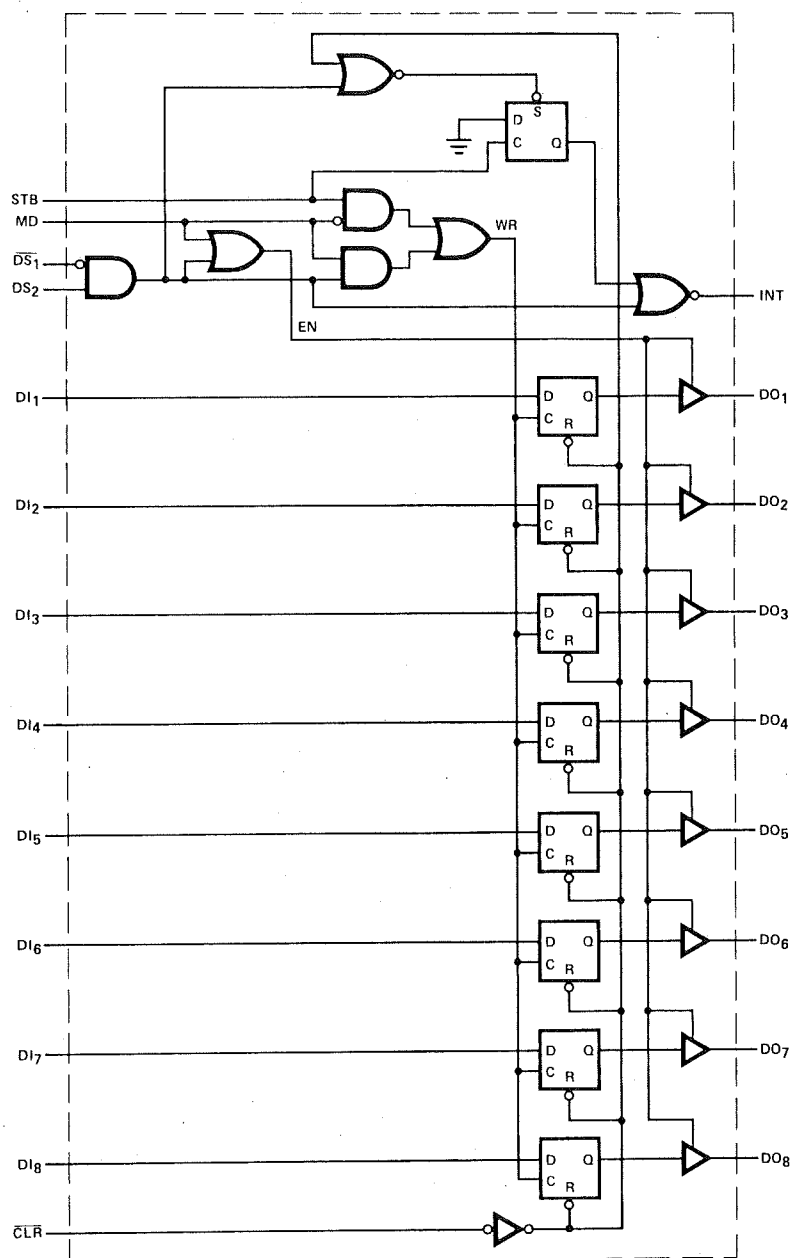
CPE:n är uppbyggd enligt nedanstående figur. (nästa sida)

3. Central processing element. This element contains all the circuits representing a two-bit-wide slice through a small computer's central processor. To build a processor of word width N, all that's necessary is to connect an array of N/2 CPEs together.

3003 LCG Look-Ahead Carry Generator används för att snabba upp de aritmetiska operationerna. Vid logiska operationer används LCG:n till att generera ett ordvis inklusivt eller.

3212 MULTI-MODE LATCH BUFFER är en åtta bitars latch med "three-state" utgångsbuffert och inbyggd urvalslogik.

3212 Logic Diagram

3214 ICU ger avbrottskapacitet i flera nivåer för processorer byggda med 3000-serien. ICU:n får en asynkron avbrottspuls från MCU:n eller en bit i microprogramminnet och genererar en synkron avbrottspuls och en avbrottsvektor, som kan påföras MCU:n eller CPE:erna för att identifiera avbrottskällan. Varje ICU kan ta emot avbrott från åtta enheter samt ge avbrott i åtta olika nivåer.

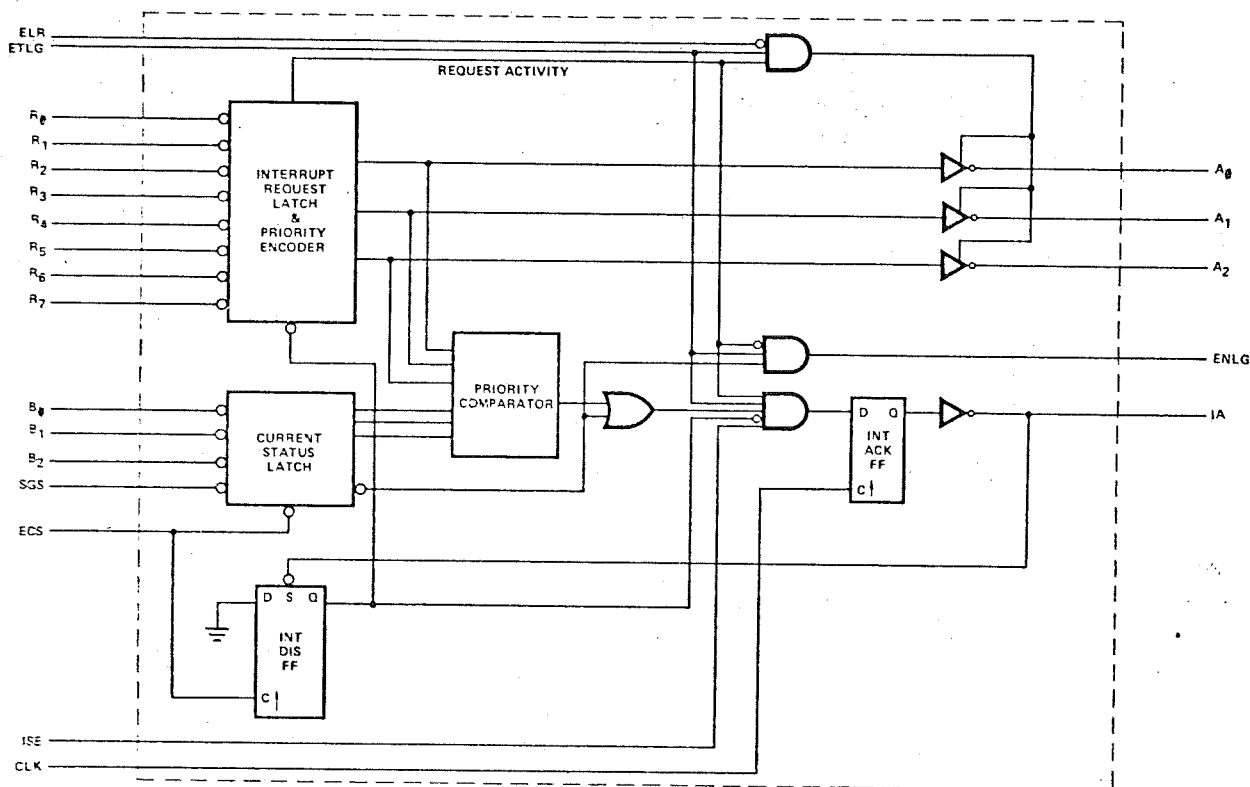
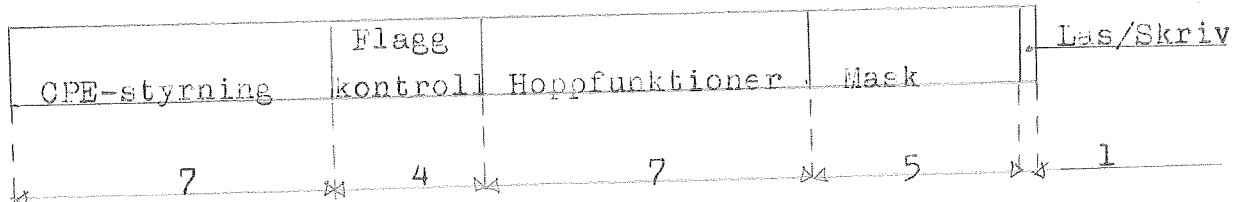

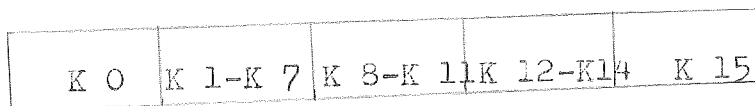
Figure 1. 3214 Block Diagram.

REALISERING

CPU:n är sammansatt av åtta 3002 CPE:er, en 3001 MCU, tre 3212 Latchar, en 3003 LCG, 512 ord om 24 bitar bipolert microprogramminne med en accesstid på 50nS, samt kretsar för in- och ut-matning. Bitarna i microprogramminnet används enligt följande:

Den sista biten används också till las/skriv då man vill ha tre alternativ: 1/ Las, 2/ Skriv, 3/ Open Kollektor. Maskbitarna går till K-bussen enligt:

De mest signifikanta åtta bitarna i I-bussen är anslutna parallellt med bitarna i K-bussen, de övriga åtta bitarna är anslutna parallellt med M-bussen, detta för att möjliggöra instruktioner med direkt operand.

Alla bitarna, utom de som styr hoppfunktionerna, går via D-vippor. Denna "pipelinig" beror på att man då kan få en överlappning så att nästa microinstruktion kan läsas in i D-vipporna medan den nuvarande microinstruktionen utföres. Detta förfarande ger snabbare exekvering, då man inte behöver vänta på microprogramminnet utan kan ta microinstruktionen "direkt" i D-vipporna.

Utav CPE:ernas tio register är fyra åtkomliga för programmeraren. Register R7 används som programräknare och register R6 används som stackpekare.

CPU:n är försedd med ett Scratch Pad minne om 256 ord. Detta har en accesstid på 40ns. De två utgångarna PRO-PR1 på MCU:n är anslutna på CPE:ernas FO-F1 för att man i instruktionen skall kunna adressera de olika registerna.

EXEKVERING AV INSTRUKTION

På rad 0 column 15 i microprogramminnet börjar microprogrammet för uthämtning av en ny instruktio. Uthämtningen börjar med att register R7 överföres till MAR och adresserar minnet. Efter en klockpuls så finns instruktionen på M-bussen. Med JPR hoppar man till kolumnen där instruktionens microprogram börjar. Om instruktionen innehåller adressmod, tas adressen fram med ett microprogram som nås via JLL. Därefter tas operanden in och instruktionen utföres. Microprogrammet för alla instruktionerna avslutas med ett JZR:15, alltså ett hopp till början av microprogrammet för uthämtning av ny instruktio.

MICROPROGRAMMINNETS ORDLÄNGD

Den parameter, som bestämmer hur det mesta av det andra ser ut, är microprogramminnets ordlängd. Med en kort ordlängd får man en dålig instruktionslista och svårigheter att hantera extra hårdvara. Med en lång ordlängd blir instruktionslistan bra och man kan lägga till extra hårdvara, såsom avbrottshantering, utan problem.

MCU:n behöver fyra bitar till flaggkontroll och sju bitar till bestämma nästa adress, alltså totalt elva bitar. Eventuellt kan man behöva flera bitar till MCU:n för att styra sidval i microprogramminnet.

CPE:n behöver sju bitar för att kontrollera micro-funktion och val av register.

Det behövs alltså 18 bitar för att kontrollera CPE:erna och MCU:n, vilket är den absolut minsta ordlängd som kan användas.

För att kunna maska tal och sätta räknare behövs bitar som styr K-bussen. De krav, som ställs i en 16 bitars processor är:

1/ Man skall kunna maska av den mest signifikanta biten för att kunna avgöra tecken: K=077777

2/ Man skall kunna maska av den övre eller den undre byten för att exempelvis kunna skilja på operation och operand: K=00377 eller K=177400.

3/ Man skall kunna sätta räknare till ± 15 exempelvis vid multiplikation: K=000017 eller K=177761.

En rättfram realisering skulle kräva fem bitar enligt:

Bit 1	K0
Bit 2	K1-K7
Bit 3	K8-K11
Bit 4	K12-K14
Bit 5	K15

Detta förfarande används i maskinen vi arbetat med, men är egentligen ett slöseri med bitar. Eftersom det endast är fem olika kombinationer som behövs skulle man med ett kombinatoriskt nät kunna ordna detta med hjälp av tre bitar vilket ger åtta olika kombinationer. Detta förfarande drar dock ner snabbheten något vilket är motivet till att det inte används i kockums maskinen.

Som synes av instruktionslistan är endast fyra av de nio registerna åtkomliga för programmeraren. Detta beror på att MCU:n har tester på fyra eller två bitar i operationskoden, vilket gör det lämpligt att ha fyra adressmoder och fyra register. Man kan emellertid också ha andra kombinationer men då måste man lägga till bitar för att kunna manipulera de multiplexrar som blir nödvändiga och eventuellt också några D-vippor för att kunna hålla kvar informationen om operationskodens övriga bitar förutom de fyra som lagras i MCU:n. Detta förfarande torde vara intressant i 24 och 32 bitars maskiner där ordlängden är så stor att fler än åtta bitar kan användas till operationskod.

Vid avbrottshantering kan man, som i denna maskinen, hantera avbrottsenheten som en yttre enhet, men för att få upp snabbheten och för att kunna tillåta avbrott i flera nivåer är det nödvändigt att manövrera detta via bitar i microprogrammet. Dessutom är det då bäst att använda en hårdvarustack, för att lagra undan avbrottsstatus, vilket också kräver en bit.

Om man bygger en maskin för en speciell uppgift kan man tänka sig att lägga in subrutiner i microprogrammet. Man måste då ha en micro-stack för att lagra återhoppadressen, denna måste då skötas via två bitar i microprogrammet.

Slutligen behövs bitar för att ge information om läsning eller inskrivning i minnet. Eventuellt behövs också en bit för att kunna hantera in och utmatning till perifera enheter.

Sammanfattningsvis kan man säga att för små maskiner borde 24 bitars ordlängd vara tillräckligt i microprogrammet men på större maskiner torde man behöva 28 eller eventuellt 32 bitar.

AVBROTTSHANTERING

När det gäller avbrottsshantering kan man tänka sig många olika system, från det enklaste med nästan ingen hårdvara till det mest sofistikerade med mycket hårdvara.

System 1: Ett enkelt system visas på fig. 2:1. Vid ett JZR:15 genereras en strobulpuls på ISE, denna tillsammans med en avbrottsbegäran triggar Φ -vippan, som tvingar MCU:n, genom en puls på ERA, in i ett avbrottsmicroprogram. Dessutom blockeras nya avbrott genom att den asynkrona vippan sätts. I avbrottsmicroprogrammet lagras PC och eventuellt andra register undan varefter ett hopp sker till ett speciellt avbrottsprogram. Där testas först vilken enhet, som gav avbrott varefter en, för varje enhet speciell, avbrottsrutin exekveras. När detta är färdigt sker ett återhopp till det avbrutna programmet och avbrott tillåtes på nytt genom att den asynkrona vippan nollställs, genom en utinstruktion.

System 2: Metoden att mjukvarumässigt låta testa alla avbrytande enheter är långsam. Det ligger därför nära till hands att låta detta skötas av hårdvara. Man förfar då enligt fig. 2:2. I avbrottsmicroprogrammet adresserar man prioritetsavkodaren, som då ger ut ett statusord, vilket är den oktala koden för den enhet som har högst prioritet av de enheter som begärt avbrott. Detta statusord påverkar sedan hoppadressen så att man direkt kommer till avbrottsprogrammet för den aktuella enheten. Med detta systemet får man alltså en viss prioritering i och med att den enhet som har högst prioritet kommer att behandlas först, emellertid kan inte en enhet med högre prioritet avbryta en enhet med lägre prioritet vars avbrottsprogram just exekveras. För att kunna göra detta måste man använda

System 3: Detta är ett system där man tillåter avbrott

i flera nivåer. Informationen om nuvarande status lagras i stack, lämpligen en separat hårdvarustack för att slippa alltför komplicerade microprogram och för att spara tid och plats i primärminnet. Om man till exempel har 16 avbrytande enheter behövs endast en fyra bitars stack. Om man har 32 bitars ordlängd skulle det ge dålig utnyttning att lägga stacken i det vanliga minnet. Dessutom skulle många ord i onödan behövas reserveras till stacken. En fördel med att ha stacken i primärminnet är att man då kan mjukvarumässigt förhindra avbrott genom att ge stackens topp ett lågt värde. Ett avbrott går först genom prioritetsskodaren varefter statusordet jämföres med nuvarandestatus, om prioriteten är högre får man ett avbrott, den nya statusen lagras i stacken och avbrottrutinen för enheten börjar exekveras. Om prioriteten är lägre händer inget.

MINNETS ACESSTID

Primärminnets accesstid är av största betydelse för hur fort instruktionerna exekveras. Genom ett smart utnyttjande av registerna kan emellertid betydelsen minska. Dessutom kan man i en specialbyggd maskin skriva microprogram, som är så långa att tiden att adressera minnet blir liten i förhållande till tiden det tar att exekvera instruktionen. Som exempel kan nämnas att MPF tar upp till $50\mu\text{S}$ med 50nS minne och upp till $53\mu\text{S}$ med $1\mu\text{S}$ minne, alltså en skillnad på endast 6%.

Om man inför subrutiner i microprogrammet och hårdvarustack kommer betydelsen av minnets accesstid att minska ytterligare.

På den aktuella maskinen är minnets accesstid 50nS , vilket beror på att det är så få ord, som behövs, att det inte blir mycket dyrare än ett långsamt minne. På en större maskin får man emellertid tänka sig att använda ett långsammare minne av kostnadsskäl.

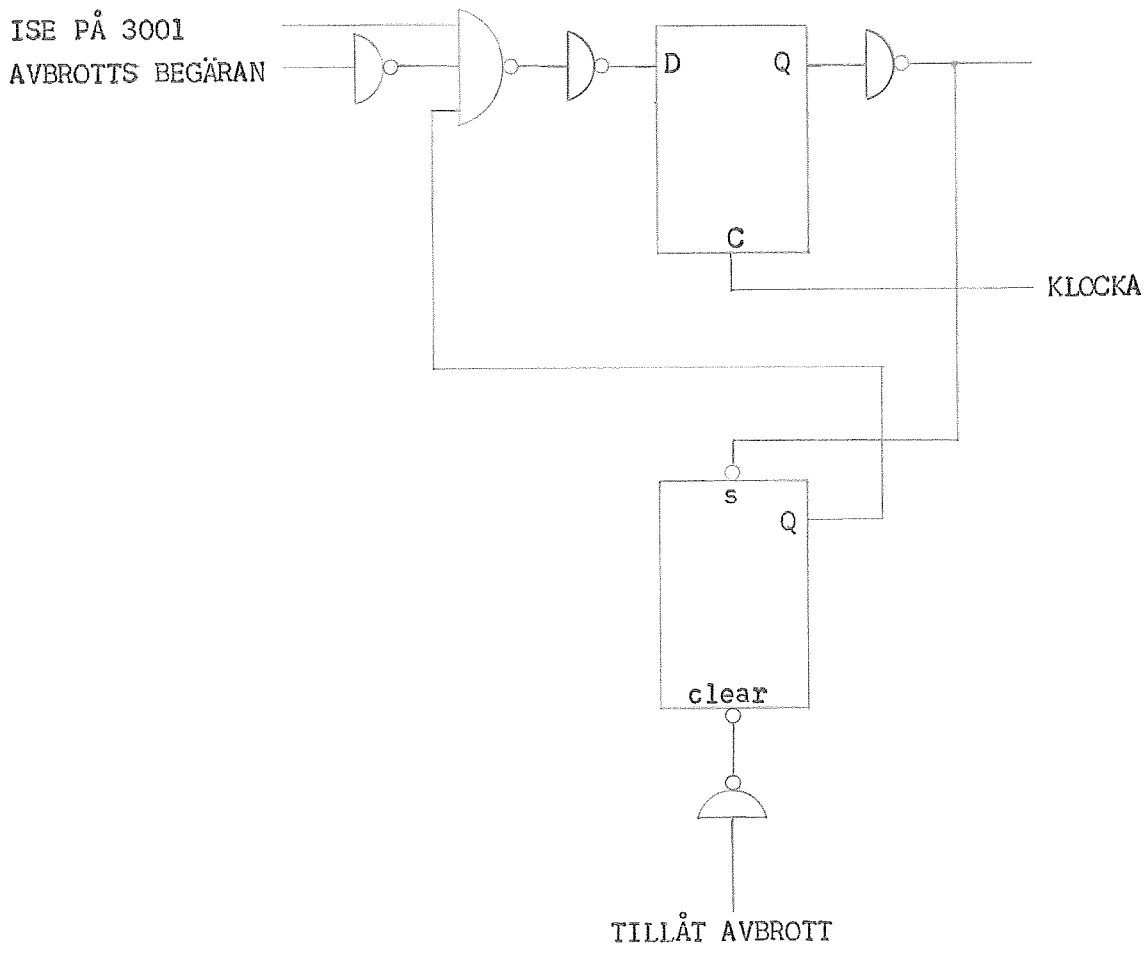
AVBROTTSHANTERARE

FIG. 2.1

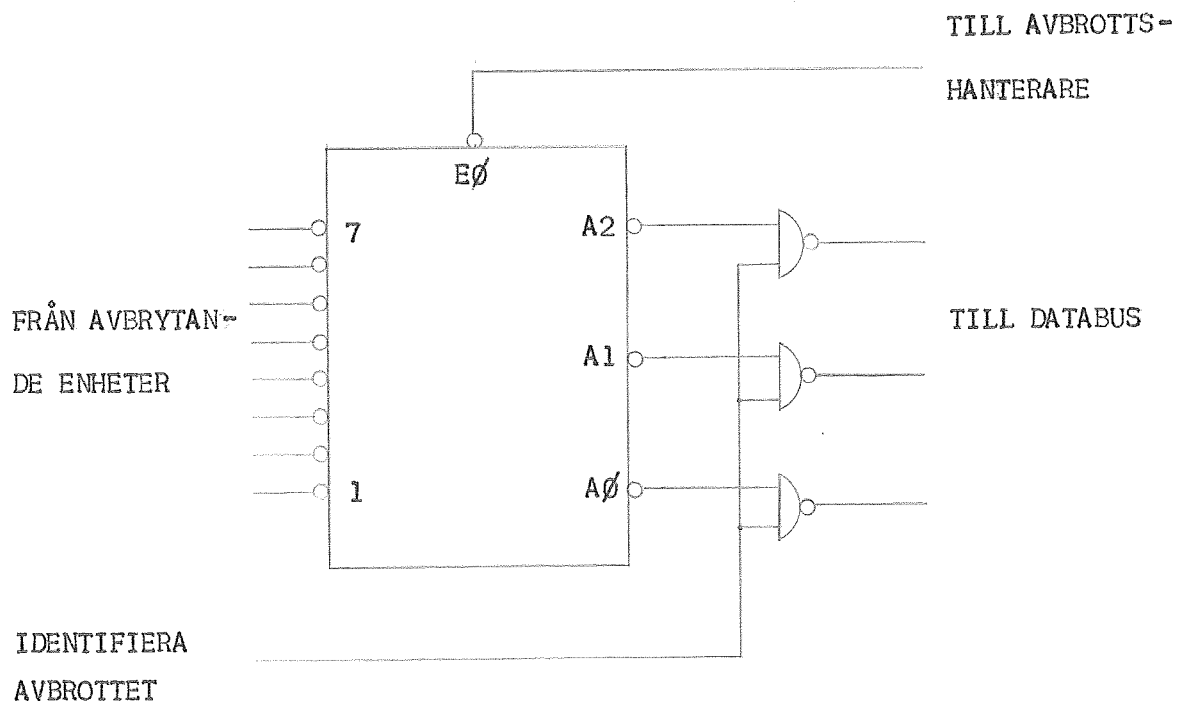
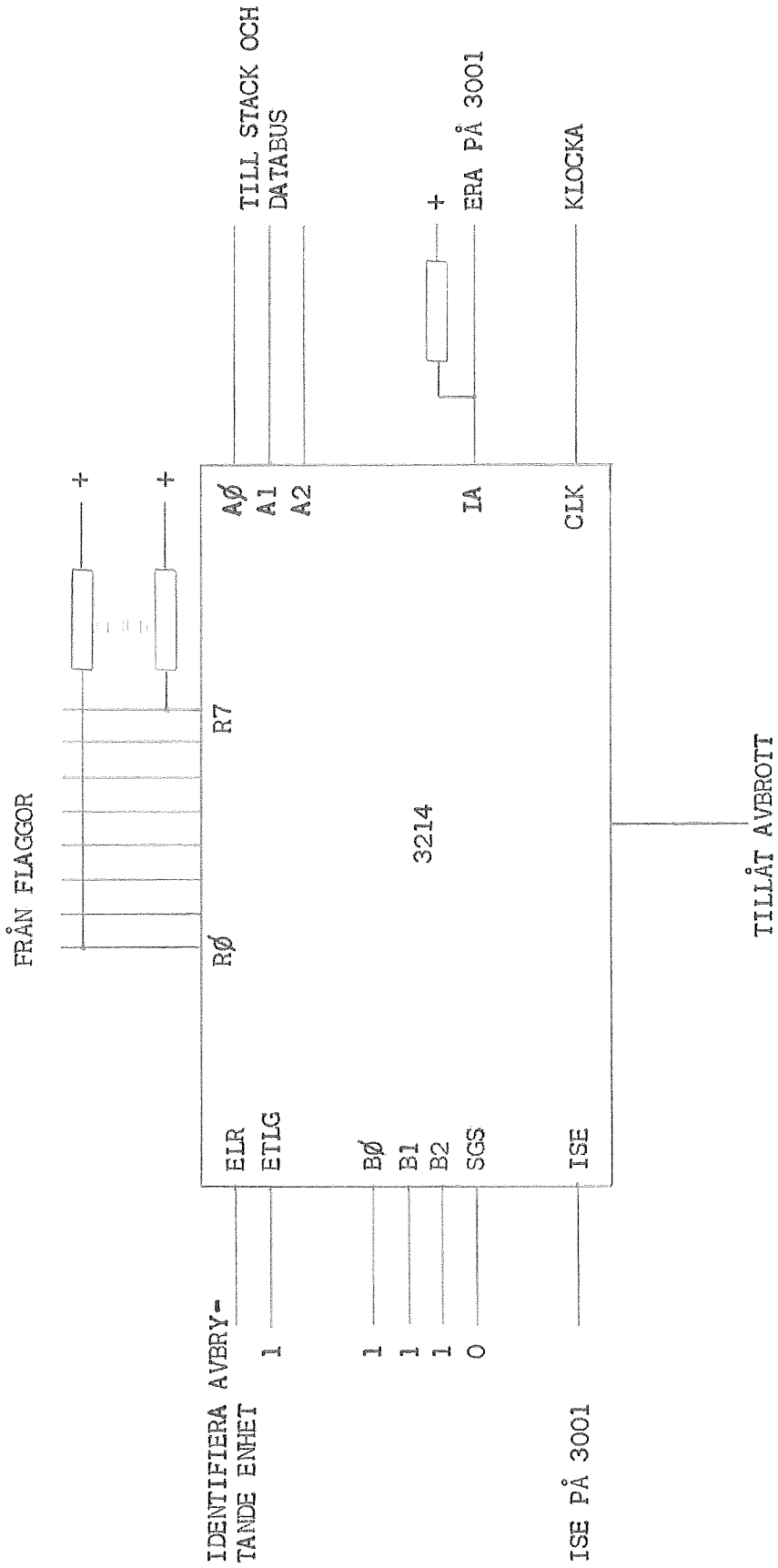
PRIORITETSAVKODARE

FIG. 2.2

INSTRUKTIONSLISTOR

Genom att Intel 3000 är en mikroprogramerbar dator kan instruktionslistan skräddarsys för sin speciella tillämpning. I vårt aktuella fall ska datorn huvudsakligen utföra beräkningsprogram av typ tredjegradspolynom. Det är således viktigt att maskinen kan göra snabba flyttalsberäkningar.

Vid examensarbetets början fanns redan en instruktionslista framtagen. Denna benämns KMV version 1, instruktionerna med förklaringar är listade på sidorna 17 - 19.

Instruktionerna använder i regel åtta bitar till operationskod och åtta bitar till adress eller direkt operand. I denna version används tre adresseringsmoder, dessa är: 1/ Basrelativ, 2/Självrelativ, 3/Direkt adress till sida \emptyset (SP).

De olika adresseringsmoderna används emellertid inte konsekvent till aktuella instruktioner.

CPU:n har åtta register åtkomliga för användaren. Dessa är funktionsmässigt lika, men R7 används som programräknare (PC) samt R6 som basadress vid basrelativ adressering. Vid flyttalsoperationer upptar den ena operanden R \emptyset och R1, den andra operanden R4 och R5. Flyttalet är uppdelat på de två orden enligt: 24 bitars mantissa och 8 bitars exponent.

Som framgår av instruktionslistan använder en del instruktioner tre bitar till registerval (åtta register), medan andra endast använder en eller två bitar till detta. En klass av instruktioner arbetar naturligtvis utan registerval (ex. NOP).

Exekveringstiden för en instruktion erhålls som antalet mopar \times klockpulsintervall, som är 150 ns. Ex LOAD : $12 \times 150 \text{ ns} = 1.8 \mu\text{s}$. +/- i instruktionslistans displacementfält betyder att displacement anges med tecken dvs inom talområdet $+177_8 - 200_8$ eller $+127_{10} - 128_{10}$.

Instruktionslista_KMV version 1

antal mopar	mnemonicnamn	opkod	displ.	register	adress rel.	beskrivning av funktion
12	LOAD	1000ORRR	+/- D	0-7	R6	innehållet i cell R6+D till register R _n (R _n ges av RRR)
13	LOADF	10001AIR	+/- 0-255	0,1 4,5	R6,SP	flyttalsladda register R ₀ ,R1 om R=∅, R4,R5 om R=1 operanden från R6+D om A=∅, från SP om A=1 (dvs från 0-255)
10	STORE	1001ORRR	+/-	0-7	R6	lagra innehållet i R _n till cell R6+D
11	STOF	10011A00	+/- 0-255	0,1	R6,SP	lagra flyttal från R ₀ och R1 till R6+D och R6+D+1 om A=∅ till SP om A=1
10	LDII	0001ORRR	+/-	0-7	R7	ladda register R _n från cell R7+D, dvs.rel.PC (självrelativt)
	JSR	1100CCRR	0-255	0-3	(n+1)	subrutinanrop. anropet utförs om CC=∅∅ och R _n =∅,CC=∅1 och R _n =negativt, CC=1∅ och R _n =positivt, oövilkorligt om CC=11. Adressen till subrutinen ges i nästa cell (n+1). Återhoppadressen lagras i SP (0-255)
6	LDI	0011ORRR	I	0-7		ladda register R _n direkt med I
8-9	ADDI	0010ORRR	I	0-7		addera direkt I till R _n resultat i R _n
8	IRA	1010ORRR	00000000	0-7		kopiera R ₀ till R _n
7	IAR	1010ORRR	10000000	0-7		kopiera R _n till R ₀
7	RADD	1011ORRR	00000000	0-7		registeraddition. R _n +R ₀ till R ₀
8	RSUB	1011ORRR	10000000	0-7		registersubtraktion. R ₀ -R _n till R ₀
12	ADDM	0110OARR	+/- 0-255	0-3	R6,SP	minnesaddition. innehållet i cell R6+D adderas till R _n om A=∅ innehållet i cell i SP adderas till R _n om A=1, resultat i R _n
13	SUBM	0110IARR	+/- 0-255	0-3	R6,SP	minnessubtraktion. analogt med minnesaddition
11	JMP	1101CCRR	+/-	0-3	R7	hopp enligt samma regler som vid subrutinanrop, hoppet är självrelativt dvs adressen ges av R7+D

antal mopar	mneomonamn	op.kod	displ.	register	adress rel.	beskrivning
7+2n	SHR	111100RR	n shift	0-3		antal steg i 2-komplement högerskift logiskt
7+2n	SHL	111101RR	n shift	0-3		" vänsterskift logiskt
9+2n	ROR	111110RR	n shift	0-3		" rotera höger
9+2n	rol	111111RR	n shift	0-3		" rotera vänster
6	AND	111000RR		0-3		logiskt OCH mellan R_n och R_\emptyset resultat i R_\emptyset
6	OR	111001RR		0-3		logiskt ELLER mellan R_n och R_\emptyset resultat i R_\emptyset
6	XNOR	111010RR		0-3		exklusivt NOR mellan R_n och R_\emptyset resultat i R_\emptyset
9	COMPL	111011RR		0-3		teckenbyte av R_n i tvåkomplement, resultat i R_n
4	HLT	00001000				halt
8	MOVE	01001110		0,1		kopiera flyttal från R_\emptyset och R_1 till R_4 och R_5
25 μ s	ADDF	01000000		0,1 4,5		flyttalsaddition mellan register R_\emptyset, R_1 och R_4, R_5 resultat i R_\emptyset, R_1
25 μ s	SUBF	01000011		0,1 4,5		flyttalssubtraktion analogt med flyttalsaddition
50 μ s	MPYF	01000010		0,1 4,5		flyttalsmultiplikation analogt med flyttalsaddition
	IN	00001100	0-127	\emptyset		inenhet nr(0-127) till register R_\emptyset
	OUT	00001101	0-127	\emptyset		utenhet nr(0-127) laddas från register R_\emptyset
	ANI	01001100	I	\emptyset		logiskt OCH direkt mellan R_\emptyset och I resultat i R_\emptyset
15 μ s	MPY	01001101		0,1		onormerad multiplikation mellan R_\emptyset och R_1 resultatet till R_\emptyset resultatet mindre än 2^{16}
	NORM	01001100		\emptyset		normalisering av R_\emptyset till R_\emptyset , exponent + bias 128 till R_1 (bit 0-7)
	DENORM	0100		\emptyset		motsatsen till normaliseringen ovan

antal mopar	mnemonamn	op.kod	displ.	register	adress rel.	beskrivning
23 μ s	DIV			0,1		registerdivision mellan R ₀ och R1 resultat i R ₀
9	LDS	01011RRR	0-255	0-7	SP	ladda register R _n från SP
7	STS	01010RRR	0-255	0-7	SP	lagra innehållet i R _n i SP
8	RET	01000001	0-255			hämtar återhoppadressen vid subrutin från SP

Förslag till modifieringar av instruktionslistan

Som framgått av instruktionslistan (version 1) är denna inte helt konsekvent och systematiskt uppbyggd. För att förenkla och samtidigt utöka instruktionslistan föreslår vi följande förändringar:

1/ Inför generellt fyra adresseringsmoder:

- a/ Direkt sida \emptyset
- b/ Basrelativ adressering
- c/ Indirekt adressering
- d/ Självrelativ adressering

2/ Använd generellt två bitar för att utpeka vilket register som ska användas.

3/ Flytta basregistert från R6 till R2.

4/ Utöka registerinstruktionerna så att även R_n kan vara resultatregister.

För att förenkla och effektivisera subrutinhopp och avbrott föreslår vi dessutom:

5/ Resevera de första cellerna i minnet för en stack, med stackpekare i cell \emptyset .

6/ Kraftfull avbrottsinstruktion.

Motiveringar till modifieringsförslag

1/ För att programmeringen ska vara enkel bör instruktionslistan vara systematiskt uppbyggd. Om man använder två bitar till adresseringsmod får man fyra möjliga adresseringsmoder. Basrelativ, direkt sida \emptyset och indirekt adressering kan anses självklara i vår tillämpning. För den fjärde moden står valet mellan självrelativ och autoinkrement. Vi föredrar självrelativ eftersom den gör programmet relokerbart samt förenklar datahämtningen från en subrutin.

2/ I makroinstruktionerna används enbart $R\emptyset$, R3, R6 och R7. Det är därför onödigt att reservera tre bitar för registerval. Vi föreslår därför att man använder två bitar konsekvent. Detta förenklar också mikroprogrameringen (framgår av hårdvaruavsnittet) samt spar mikroprogramminne.

3/ Två bitar i registerval medför att att basregistret måste vara något av $R\emptyset - R3$ för att vara laddbart, $R\emptyset$ och $R1$ används till flyt-
talsoperationer, välj $R2$ eller $R3$. Vi kan då även göra JMP på registret och det uppfyller då villkoren för att kallas indexregister.

4/ För att effektivt kunna utnyttja registerna bör man även kunna lagra resultat från operationer i detta.

5/ Med JSR (subrutinhopp) som den nu finns får man själv lagra återhopsadressen i SP. Detta går bra så länge man själv påkallar ett subrutinhopp, men med avbrott gör man ett påtvingat subrutinhopp och då fungerar denna metod inte så bra. Det vore därför lämpligt att ha en stack, där återhopsadressen lagras.

6/ Eftersom maskinen inte ska förses med DMA, måste det finnas kraftfulla avbrottsinstruktioner, så att inte kommunikation med snabba yttre enheter tar för lång tid. De bör se ut enligt nedan.

A Avbrottsbegäran

- a/ blockera nya avbrott
- b/ lagra PC i stack
- c/ lagra register i stack ($R\emptyset - R3$)
- d/ identifiering av avbrottsenhet
- e/ hopp till, för avbrottsenheten, speciell servicerutin.

B Återhopp

- a/ återställ register enligt b/- c/ ovan
- b/ möjliggör avbrott

KMV version 2

Efter en tids testande och funderande framtogs en andra version av instruktionslista till Intel 3000. Denna presenteras på följande sidor.

Flertalet instruktioner är liknande de i version 1, i version 2 används emellertid två bitar generellt till adresserindsmod samt två bitar till registerval. Adresseringsmoderna blev:

a/ Direkt adress till sida \emptyset , A = $\emptyset\emptyset$,	benämns i assembly med S
b/Självrelativ adressering, A = $\emptyset 1$,	" P
c/ Basrelativ adressering, A = $1\emptyset$,	" R
d/ Indirekt adressering, A = 11	" I

Vid direkt adress till sida \emptyset tolkas displacementfältet som ett positivt tal ($\emptyset - 255$), som direkt ger adressen.

Vid självrelativ adressering tolkas displacementfältet som ett tal med tecken ($+ 127_{10} - 128_{10}$) som adderas till PC och ger adressen.

Vid basrelativ adressering används R3 i stället för PC, i övrigt som självrelativ .

Vid indirekt adressering tolkas displacementfältet som ett positivt tal, som pekar ut den cell vari slutadressen finns.

Indirekt adressering gör även autoinkrement på innehållet av cellen som ger adressen, efter det att adressen har beräknats.

Maskinen kommer i sin slutgiltiga utformning att arbeta med minne till stor del av typ PROM, härvid fungerar naturligtvis indirekt adressering som vanlig indirekt, dvs utan inkrementering.

Vidare har det tillkommit en stack som ligger i SP med början i cell \emptyset . Stackpekare är register R6. I stacken lagras automatiskt återhopsadressen vid subrutiner.

Den föreslagna kraftfulla avbrottsinstruktionen föreslogs i ett skede då det var meningen att ett skivminne skulle tillkomma.

Detta var i ett senare skede inte längre aktuellt, varför även instruktionen utgick.

I instruktionslistan anges inom parantes mnemonamnet som används i assemblyn.

Eventuellt kommer instruktionslistan att kompletteras med ytterligare instruktioner.

KMW version 2

mnemonamn	op.kod	displ.	beskrivning
LOAD (LD)	0001AARR	D	ladda register R_n från minnescell
STORE (ST)	0010AARR	D	lagrar ut innehållet från R_n till minnescell
LOADF (LDF) ^x	0100AA00	D	flyttalsladda register R_0 och R_1 från celler
STOREF (STF) ^x	0100AA01	D	flyttalslagra från R_0 och R_1 till celler
ADDM (ADM)	0101AARR	D	addera innehållet från cell till R_n resultat i R_n
SUBM (SUM)	0111AARR	D	subtrahera analogt med ADDM ovan
ADDF (ADF) ^x	0110AA00	D	flyttalsaddition mellan celler och R_0 och R_1 resultat i R_0 och R_1
SUBF (SUF) ^x	0110AA01	D	flyttalssubtraktion, analog med ADDF ovan
MPYF (MPF) ^x	0110AA10	D	flyttalsmultiplikation, analog med ADDF
MPY (MPY)	0100AA10	D	heltalsmultiplikation mellan cell och R_0 resultat i R_0
JMPR (JMR)	0011AA11	D	hopp, adress beroende på adresseringsmod
JMPI (JMI)	0011AA10	D	indirekt hopp, adress till cell med slut- adress beror av adresseringsmod. Om moden är I erhålls sålunda indirekt indirekt hopp
JSRR (JSR)	0011AA01	D	subrutinhopp, analogt med JMPR ovan, åter- hoppadress lagras automatiskt i SP
JSRI (JSI)	0011AA00	D	subrutinhopp, analogt med JMPI ovan
LOADI (LDI)	101000RR	I	ladda R_n direkt med I som tas med tecken
ADDI (ADI)	101001RR	I	addera direkt till R_n
LRA (LRA)	101010RR		kopierar R_0 till R_n , R_0 bibehålls
LAR (LAR)	101011RR		kopierar R_n till R_0 , R_n bibehålls
ADDR (ADR)	100010RR		R_n adderas till R_0 , resultat i R_0
SUBR (SUR)	100011RR		subtraktion analog med ADDR ovan
AND (AND)	100000RR		logiskt OCH mellan R_n och R_0 , resultat i R_0
CHS (CHS)	100001RR		teckenbyte i 2-komplement av register R_n
SHL (SHL)	100101RR	D	vänsterskift det antal steg som ges av D om D är negativ erhålls således högerskift skiftet är logiskt dvs utan teckenbevaring

ROR (ROR)	100111RR	D	rotera det antal steg åt höger som ges av D OBS D endast positivt dvs går ej att rotera åt vänster	
ANDI (ANI)	111000RR	I	logiskt OCH direkt mellan I och R_n	
JMP(\emptyset) (JMZ)	101100RR	I	vilkorligt hopp relativt PC (självrelativt) hoppet utförs om R_n är \emptyset , I med tecken	
JMP(+)	(JMG)	101101RR	I	hopp om R_n är större än eller lika med \emptyset
JMP(-)	(JMN)	101110RR	I	hopp om R_n är mindre än \emptyset
JMP (JMP)	10111100	I	ovilkorligt självrelativt hopp	
HLT (HLT)	00000001		haltinstruktion	
NOP (NOP)	00000000		ingen operation, PC räknas upp med ett	
CHSF (CSF) ^x	00000011		Byter tecken på flyttal i R_0 och R_1	
RET (RET)	00000010		återhopp från subrutin	
MPYI (MPI)	00001000	I	direkt heltalsmultiplikation mellan I och R_0 I positivt tal mellan \emptyset och 127	
MVG (MVG) ^x	00001010	AD1 AD2 AD3	flyttar en hel grupp av data från en plats i minnet till en annan . Instruktionen upptar tre ord	
MVW (MVW) ^x	00001011	AD1 AD2 AD3		

x) Instruktioner som kan anses speciella för tillämpningen.

ASSEMBLERAllmänt

När man konstruerar ett eget datorsystem, får man problem på grund av att mjukvaran, som finns tillgänglig till ett befintligt system, saknas. Ett stort problem är att alla program måste skrivas i maskinspråk, vilket går bra när man har korta program eller enkla funktioner, men ger stora problem vid större program. En av de första uppgifterna är därför att skaffa sig en assembler.

De krav man kan ställa på en assembler är följande:

1. Möjlighet att välja ut- och in-enheter
2. Klar och tydlig listning av källkod, positionsräknaren och binärkoden.
3. Sidindelning av listningen med programnamn, tid, datum och sidnummer.
4. Felmedelande
5. Utskrift av symboltabell och cross-referenser.

När man skriver en assembler kan man gå tillväga på två olika sätt:

1. Man kan skriva en assembler (i maskinspråk) på sin microdator.
2. Man kan utnyttja en befintlig assembler på en annan dator.

Metod 1 är mycket arbetskrävande då programmet blir stort och dessutom svårskrivet, då det måste skrivas i maskinspråk. Vi valde därför metod 2 med en PDP-11 som värddator.

PDP-11:s Assembly Instruktioner

En assembly instruktion består av fyra fält:

LABEL: OPERATION OPERAND(ER) ;KOMMENTARER

Labelfältet

En label är en symbol som tilldelas det nuvarande värdet av positionsräknaren. En label måste komma

först i instruktionen och måste avslutas med ett kolon(:). De första sex tecknen är signifikanta. Tillåtna tecken är bokstäverna A till Z, siffrorna 0 till 9 samt punkt och dollar. Emellertid är punkt och dollar reserverade för systemprogram.

Operationsfältet

Ett operationsfält kommer efter labelfältet i instruktionen och kan innehålla ett macro anrop, en instruktions memomamn eller ett assembler direktiv. Operationen kan föregås av ingen, en eller flera labels och kan följas av en eller flera operander, och/eller kommentarer. När operationen är ett memomamn för en instruktion, specificeras en operationskod och vilken funktion, som de efterföljande operanderna skall ha. När operationen är ett assembly direktiv, så specificeras vissa funktioner, som skall utföras under assembleringen. Beträffande macro anrop återkommer jag senare.

Operandfältet

En operand är den del av instruktionen på vilken operationen arbetar. Som operander kan användas uttryck, tal, symboler eller macro argument. När flera operander ingår i en instruktion, separeras en från nästa genom ett av följande tecken: komma, "tab", "space" eller vinkelparentes runt en eller flera operander.

Fält för kommentarer

Kommentarer börjar med ett semikolon och hela raden efter semikolonet ignoreras av assemblern.

Definiering av Macro

Kombinationer av assembly instruktioner, som återkommer ofta i programmet, kan med fördel bytas ut mot macro anrop, med eller utan operander. Macro anrop refererar till en macro definition, som i

sig innehåller assembly instruktioner med formella argument. När ett program assembleras, kontrollerar assemblern först om operationen är ett macro anrop, i så fall expanderas macron. Det är detta som gör att man kan använda MACRO 11 för att assemblera ett program skrivet i ett annat assembly språk.

Positionräknaren

Det största problemet med att använda FDP-11 som värddator, var att MACRO 11 inkrementerar positionräknaren med 2 för varje ord om 16 bitar i stället för att inkrementera med 1. Detta på grund av att FDP-11 är byte orienterad, vilket betyder att programräknaren inkrementeras med 1 för varje byte. Dessutom tolererar assemblern endast att 16 bitars instruktioner placeras ut med början på jämna positioner. Problemet löstes genom att i macro definitionerna multiplicera positionräknaren med två innan instruktionen läggs ut i minnet, och därefter dividera positionräknaren med två för att få fram det rätta värdet.

Detta medför att en begränsning införs i assemblern. Om man vill lägga ut ett tal i en cell, måste detta göras via ett macro, som vi kallat LAG, man skriver alltså t.ex.:

```
UT:   LAG    5000 ;HÄR LAGRAS ADRESSEN TILL UT
```

Macro Definitioner

Som synes i instruktionslistan, finns det två huvudtyper av instruktioner, de som har 16 bitars instruktionskod och de som har 48 bitars instruktionskod. Uppbyggnaden av macro definitionerna är emellertid lika, varför beskrivningen kan göras gemensam för bägge typerna.

Ett macro för instruktionen LOAD (LD) skulle kunna ha följande utseende:

```
.MACRO LD
.=.*2
.WORD <20!A!R>*400!<AD&377>
.=./2
.ENDM
```

Här betyder ! logiskt ELLER och & logiskt OCH. WORD direktivet används för att generera ord med data.OP delen multipliceras med 400(oktalt),vilket betyder skiftning åtta steg,och definierar på så sätt den övre byten.Adressdelen maskas med 377, vilket betyder att den definierar den undre byten. Vinkelparanteserna används för att få rätt värde på uttrycket,annars evalueras uttrycket strikt från vänster till höger.

Denna macro definition skulle emellertid medföra att positionsräknarens dubbla värde skulle listas och dessutom skulle WORD skrivas ut vilket inte är så vidare snyggt.

För att göra det enklare att införa instruktioner och för att spara minne,inför vi ett inre macro BODY 1,som får följande utseende:

```
.MACRO .BODY 1 OP,AD
.NLIST LOC
.NLIST SRC
.=.*2
.WORD OP*400!<AD&377>
.=./2
.LIST SRC
.LIST LOC
.ENDM
```

Här undertrycks utskrift av källkod och positionsräknaren i macrot av skäl som beskrivits ovan.

För att få en snygg listning, får vi då ge följande direktiv till assemblern i början av programmet:

```
.LIST      MEB, SRC, BIN, TTM
```

Dessa direktiv lagras i macrofilen, varför man inte behöver bry sig om det när man skriver program.

I macro definitionen för LOAD anropar man nu `.BODY1` och definitionen får följande utseende:

```
.MACRO    LD          R, AD, A
.BODY1    20!A!R, AD
.ENDM
```

I anropet av `.BODY1` används argumenten `OP=20!A!R` och `AD=AD`. Här är A lika med adresseringsmoden, som kan vara någon av följande:

```
S=0      Direkt adress
P=4      Självrelativ adress
R=10     Basrelativ adress
I=14     Indirekt adress
```

och R lika med registerval, som kan vara något av följande:

```
R0=0
R1=1
R2=2
R3=3
```

OBS: Genom dessa definitioner blir S, P, R, I, R~~0~~, R1, R2, R3 och DA reserverade och får inte användas till något annat.

Denna definition av macro medför emellertid problem när man vill adressera självrelativt. Man måste nämligen då själv räkna ut avståndet, och kan inte använda metoden med labels, vilket är mycket enklare. Därför har vi lagt in `.BODY0`, som endast kontrollerar om det är självrelativ adressering och i så fall räknar om adressen till rätt värde. Detta betyder att man även vid självrelativ adressering anger absolutadressen.

Det bör observeras att uttryck, som t.ex. `.-2`, i adressfältet i princip är tillåtna men bör undvikas då punkten byter värde i `.BODY1`.

Det slutgiltiga macrot för LOAD blir alltså:

```
.MACRO    LD        R,AD,A
.BODYØ    20!A!R,AD,A
.ENDM
```

Det finns ytterligare ett inre macro: .BODY2 .Detta används när man direkt vill generera 16 bitars instruktionskod utan att gå via övre och undre byte, som man gör i .BODY1. På sid 34 och framåt finns alla macro definitionerna listade.

Och kom ihåg: " The assembler will only do what you write,
not what you mean "

Införande av nya instruktioner

Hur man gör när man inför en ny instruktion visas enklast genom ett exempel. Antag att vi skall införa en ny instruktion, som heter ZER, som nollställer en cell i minnet. Operationskoden som skall genereras är: 1111AAll.

11110011=363(oktalt). Nu multipliceras emellertid OP med 400 i BODY 1 och om OP är större än 177 så överskrider talområdet, vi måste alltså göra om 363 till den negativa motsvarigheten. Vi antar då att den första biten är en teckenbit och får då i stället: 11110011 \Rightarrow 00001101 = 15.363 övergår alltså i -15. Definitionen får då följande utseende:

```
.MACRO   ZER    AD,A
.BODY 0.  -15!A,AD,A
.ENDM
```

Här bör observeras att det inte är nödvändigt att gå över från positivt till negativt tal, eftersom maskinen inte protesterar när talområdet överskrids, men det är nog säkrast så att man inte senare får fel, som ställer till trassel.

Kommando till assemblern

För assemblering i MACRO ll behövs två filer :
En fil INTEL.MAC med macro definitioner och en fil PGM.INT med program.

MACRO ll anropas genom kommandot:

```
R MACRO
```

och svarar med att skriva ut en stjärna.

Med kommandot:

```
PP:/E:ABS,CB:/C:S:E < DK:INTEL.MAC,PGM.INT
```

fås remsa med absolutkod på enhet PP samt listning på enhet CB (teletype).

Objektkodsremsan

Den remsa, som fås, innehåller två block. Det första blocket innehåller information om startadress, programmets storlek samt objektkoden för programmet. I det andra blocket finns enbart information om startadressen, varför detta blocket inte används.

Block 1 inleds med en blockstart, därefter kommer blockstorleken, vilket är det totala antalet byte, som finns i blocket d.v.s. antalet byte i blockhuvudet plus antalet byte i programmet. Därefter kommer startadressen multiplicerad med 2. Multiplikationen med 2 beror på att positionsräknaren multipliceras med 2 i BODY. Sist i blocket kommer objektprogrammet, där varje 16 bits ord är 2 byte, med de minst signifikanta 8 bitarna först. Efter blocket följer en checksumma, som beräknas enligt följande: Varje byte i blocket antages vara ett tal mellan -200 (oktalt) och +177 (oktalt). Dessa adderas ihop. Summan manipuleras så att man får ett tal mellan -200 och +177 och adderas sedan till checksumman, varefter resultatet skall bli lika med noll.

Om programmet, som skall assembleras är så stort att objektkoden består av mer än 40 byte, så delar assemblern upp det i delar om högst 40 byte. Objektkodsremsan kommer då att bestå av flera block av typ block 1 efter varandra, men endast ett block av typ block 2.

PDP
ABSOLUTKSD

PROGRAMMED DATA PROCESSOR

000001 = Block start

000036 = Block storlek

001616 = Dubbla startadressen

Objekt program

146 = Checksumma

000001 = Block start

000006 = Block storlek

000707 = Startadressen

000061 = Checksumma

DIGITAL EQUIPMENT CORPORATION

PDP

PROGRAMMED DATA PROCESSOR

```
.NLIST  
MACRO LD R, AD, A  
BODY0 20!A!R, AD, A  
ENDM  
MACRO ST R, AD, A  
BODY0 40!A!R, AD, A  
ENDM  
MACRO ADM R, AD, A  
BODY0 120!A!R, AD, A  
ENDM  
MACRO SUM R, AD, A  
BODY0 160!A!R, AD, A  
ENDM  
MACRO LDF AD, A  
BODY0 100!A, AD, A  
ENDM  
MACRO STF AD, A  
BODY0 101!A, AD, A  
ENDM  
MACRO ADF AD, A  
BODY0 140!A, AD, A  
ENDM  
MACRO SUF AD, A  
BODY0 141!A, AD, A  
ENDM  
MACRO MPF AD, A  
BODY0 142!A, AD, A  
ENDM  
MACRO MPY AD, A  
BODY0 102!A, AD, A  
ENDM  
MACRO JMR AD, A  
BODY0 63!A, AD, A  
ENDM
```

```
.MACRO JMI AD, A
.BODY0 62!A, AD, A
.ENDM

.MACRO JSR AD, A
.BODY0 61!A, AD, A
.ENDM

.MACRO JSI AD, A
.BODY0 60!A, AD, A
.ENDM

.MACRO BCO AD, A
.BODY0 103!A, AD, A
.ENDM

.MACRO LDI R, AD
.BODY1 -140!R, AD
.ENDM

.MACRO ADI R, AD
.BODY1 -134!R, AD
.ENDM

.MACRO LRA R
.BODY1 -130!R, 0
.ENDM

.MACRO LAR R
.BODY1 -124!R, 0
.ENDM

.MACRO ADR R
.BODY1 -170!R, 0
.ENDM

.MACRO SUR R
.BODY1 -164!R, 0
.ENDM

.MACRO AND R
.BODY1 -200!R, 0
.ENDM
```

```
. MACRO   CHS       R
. BODY1   -174!R, 0
. ENDM
. MACRO   SHL       R, AD
. BODY1   -154!R, AD
. ENDM
. MACRO   ROR       R, AD
. BODY1   -144!R, AD
. ENDM
. MACRO   ANI       R, AD
. BODY1   -48!R, AD
. ENDM
. MACRO   JMZ       R, AD
DA=AD-1-.
. BODY1   -128!R, DA
. ENDM
. MACRO   JMG       R, AD
DA=AD-1-.
. BODY1   -114!R, DA
. ENDM
. MACRO   JMN       R, AD
DA=AD-1-.
. BODY1   -110!R, DA
. ENDM
. MACRO   JMF       AD
DA=AD-1-.
. BODY1   -104, DA
. ENDM
. MACRO   MPI       AD
. BODY1   10, AD
. ENDM
. MACRO   DEN       AD
. BODY1   11, 200+AD
. ENDM
. MACRO   NRM       AD
. BODY1   14+<AD/20>, 200+AD
. ENDM
```

```
. MACRO LAG AD
. BODY2 AD
. ENDM

. MACRO HLT
. BODY1 1, 0
. ENDM

. MACRO NOP
. BODY1 0, 0
. ENDM

. MACRO CSF
. BODY1 3, 0
. ENDM

. MACRO RET
. BODY1 2, 0
. ENDM

. MACRO CLF
. BODY1 17, 0
. ENDM

. MACRO SPZ
. BODY1 14, 0
. ENDM

. MACRO MVG AD1, AD2, AD3
. BODY1 12, AD1
. BODY2 AD2
. BODY2 AD3
. ENDM

. MACRO MVW AD1, AD2, AD3
. BODY1 13, AD1
. BODY2 AD2
. BODY2 AD3
. ENDM

R0=0
R1=1
R2=2
R3=3
```


S=0

P=4

R=10

I=14

. MACRO . BODY0 OP, AD, A

DA=AD

. IF EQ A-P

DA=AD-1-

. ENDC

. BODY1 OP, DA

. ENDM

. MACRO . BODY1 OP, AD

. NLIST LOC

. NLIST SRC

. =. *2

. WORD OP*400!<AD&377>

. =. /2

. LIST SRC

. LIST LOC

. ENDM

. MACRO . BODY2 AD

. NLIST LOC

. NLIST SRC

. =. *2

. WORD AD

. =. /2

. LIST SRC

. LIST LOC

. ENDM

. ASECT

. LIST MEB, SRC, BIN, TTM

. LIST

MONITOR

Vid konstruktion av mikrodatorsystem blir ett av problemen kommunikationen med datorn. Hur data och program ska läsas in till maskinen samt hur resultat ska erhållas ut. Till maskinen i vårt aktuella fall finns ingen panel varifrån data kan knappas in, istället har en för ändamålet ganska lämplig bordskalkylator användts. Även denna metod var emellertid ett provisorium och ska ersättas av en bildskärm med tangentbord. För att denna ska kunna användas tillsammans med datorn måste någon typ av monitor konstrueras. För detta ändamål har vi skrivit ett monitorprogram med följande rutiner:

LOAD rutin som läser in tal från tangentbord till adresserad cell i minnet.

Rutinen anropas enligt: L(OAD) startadressR

där tecknen inom parantes är frivilliga, startadress är adressen till den cell i minnet där lagringen ska börja. R betyder här "vagnretur" på bildskärmen. Monitorn svarar på anropet med att skriva ut aktuell adress till minnet avslutad med en blank. Därefter väntar monitorn på att talet ska skrivas på tangentbordet och avslutas med "R" .

Monitorn lagrar därefter in talet och skriver ut adressen till nästa cell i minnet och är åter redo att ta emot ett tal. För att komma ur LOAD-rutinen och återvända till monitorns väntetillstånd skrivs @ .

DUMP rutin som dumpar innehållet i konsekutiva minnesceller .

Rutinen anropas enligt: D(UMP) startadress stoppadressR

Monitorn svarar på kommandot med att skriva ut adressen till minnescellen åtföljt av dess innehåll på en rad på bildskärmen och fortsätter med nästa cell på nästa rad tills stoppadressen är uppnådd. Därefter återvänder monitorn till sitt väntetillstånd.

RUN rutin som används när ett program i minnet ska exekveras .

Rutinen anropas med kommandot: R(UN) startvärdeR

Innan monitorn lämnar över kommandot till programmet som ska exekveras laddas begynnelsevärden till registren in från celler i SP, dessa celler benämns: R0R, R1R, R2R, R3R. Vilka i sin tur givits värden genom exempelvis LOAD-kommando.

REMSLOADER rutin som läser in program/data till minnet via en remsläsare.

Rutinen anropas med kommandot: P(REMSA) startadressR

Monitorn svarar med att styra remsläsaren och läsa in koden på remsan till minnet. Om startadressen i anropet sätts till ∅ tas startadress från remsan, i annat fall den angivna startadressen. Programmet på remsan ska vara givet i absolutkod, åtta bitar utan paritetscheck, såsom det erhålls ut från en större maskin (ex PDP 11) på vilken programutveckling sker. Programmet på remsan föregås av en del information om startadress, blockstorlek och kontrollsumma. (se sid 32,33)

REMSLOADER (forts.)

Rutinen kontrollerar att den inlästa informationen ger en kontrollsumma som överensstämmer med den som är given på remsan. Om det härvid upptäcks ett fel svarar rutinen med att efter avslutad överföring av ett block skriva ut E> på bildskärmen.

Allmänt om monitorn

Alla adresser och all data monitorn tar emot och skriver ut är i oktal form. När monitorn går in i sitt väntetillstånd för nytt kommando skrivs tecknet > ut på bildskärmen.

Om felaktigt kommando givits kan användaren upphäva verkan av detta genom att trycka på "rubout", härvid återgår monitorn i regel till sitt väntetillstånd. Undantag är om "rubout" används vid datainskrivning i LOAD-rutinen, då blir resultatet att monitorn på nytt skriver ut den aktuella adressen och data kan skrivas in.

Oberoende av vad datorn vid ett visst tillfälle är sysselsatt med kan monitorns väntetillstånd alltid nås om tangenten @ trycks ned. Detta kan vara lämpligt exempelvis om ett program har fastnat i en loop. En fullständig, assemblerad, listning av monitorprogrammet återfinns på ⁴¹sid och frammåt, där återfinns även flödesschema över monitorns rutiner och tillhörande subrutiner.

Det ska här även framhållas att vi inte har haft möjlighet att testa monitorn på grund av att nödvändig hårdvara inte funnits tillgänglig. Detta medför naturligtvis att programmet säkerligen innehåller ett antal hittills upptäckta fel.

SAMMANFATTNING

Efter att ha arbetat med Intel 3000 har vi funnit att systemet är mycket flexibelt och dessutom snabbt.

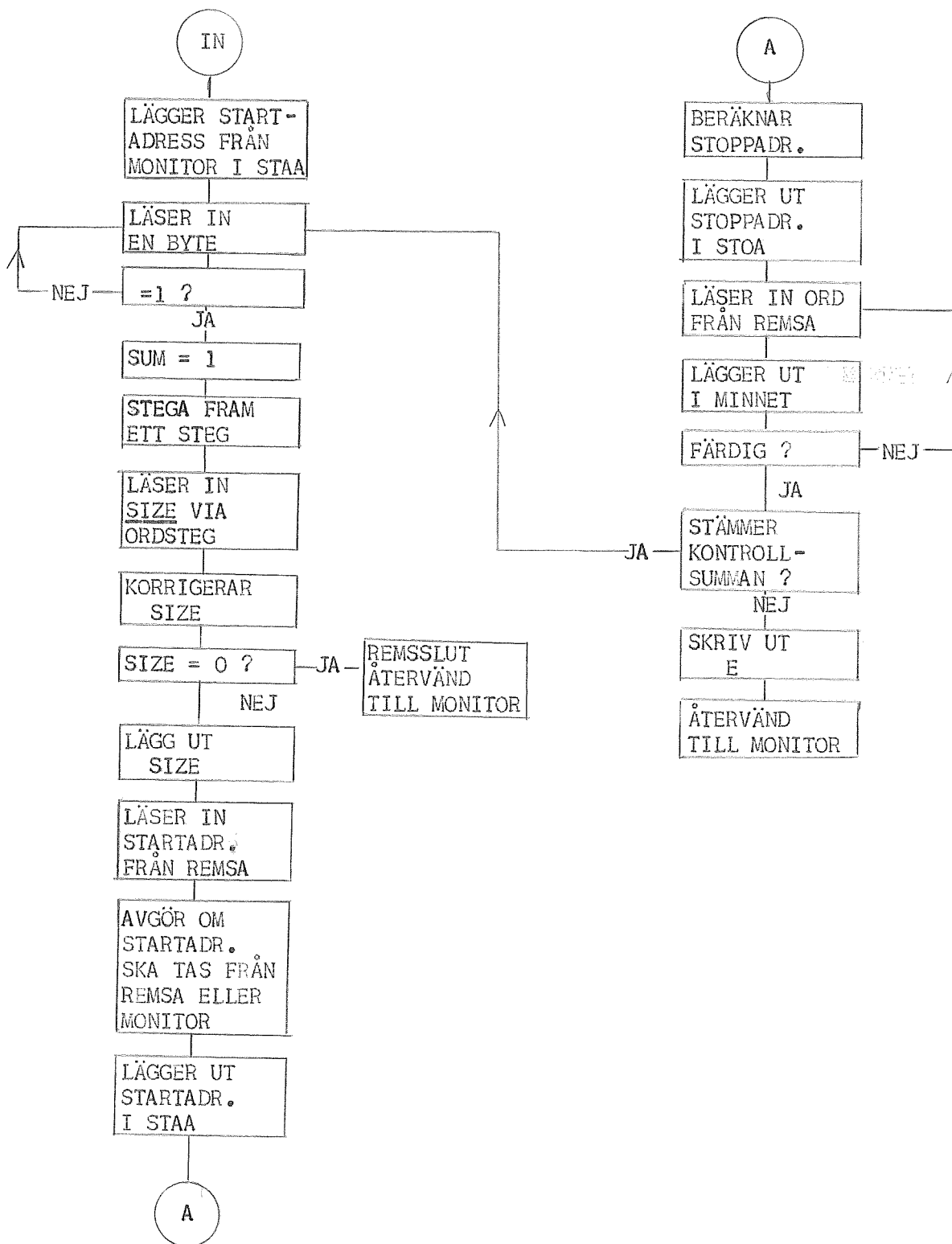
Denna flexibilitet är emellertid inte så stor för en registermaskin, på grund av de begränsningar som hårdvaran utgör. I själva verket blir instruktionslistan för registermaskiner av samma typ som den för KMV-version 2, utom de markerade med x. Dessa instruktioner tar upp cirka 200 ord av microprogramminnet. Det vore önskvärt att leverantören tillhandahöll en sådan standardinstruktionslista. Utöver dessa instruktioner kan användaren själv tillfoga specialinstruktioner. I detta fall är dessa bl.a. instruktioner för flytande aritmetik, som upptar ytterligare 256 ord.

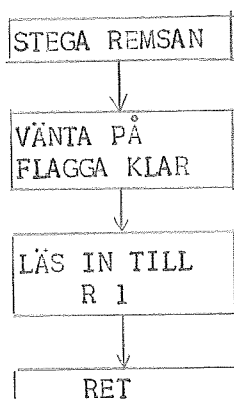
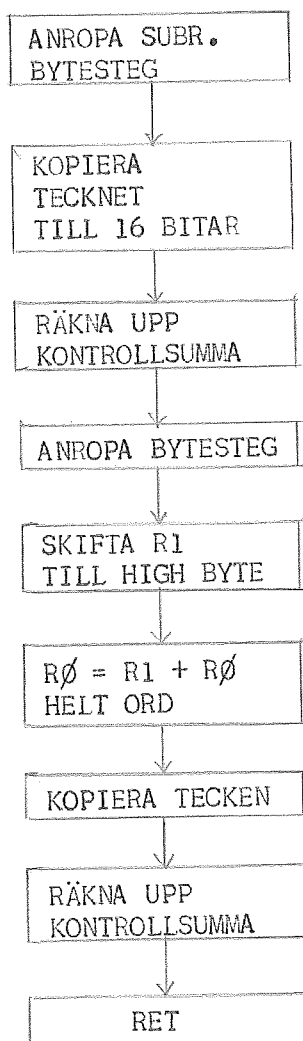
Intressant ur regler teknisk synpunkt vore att undersöka vilka instruktioner som skulle behövas för att underlätta implementering av reglersystem, samt hur mycket microprogram som skulle erfordras. Till exempel en instruktion för beräkning av skalärprodukt. En annan intressant vidare utveckling vore att undersöka hur en stackmaskin skulle kunna konstrueras med Intel 3000.

Det värdefullaste resultatet av arbetet torde dock vara framtagningen av cross-assemblern, vilken på ett helt avgörande sätt förenklar programmeringsarbetet.

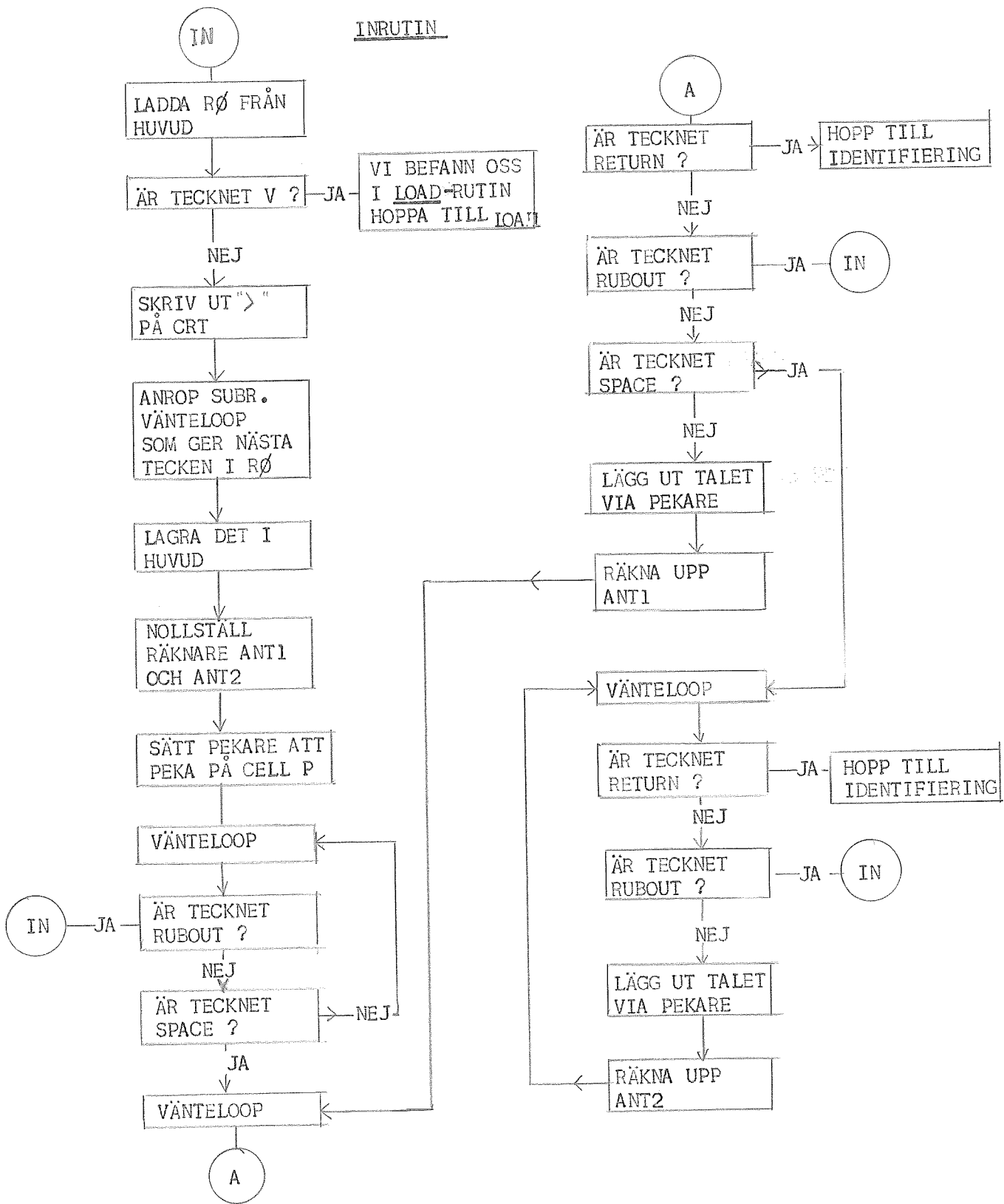
Det skall i sammanhanget ävet påpekas att den tillverkade cross-assemblern är avsedd för en 16 bitars målmaskin tillsammans med en PDP-11, som är byteorienterad. Den använda metoden kan emellertid direkt tillämpas på alla målmaskiner med vilken ordlängd som helst. På samma sätt som cross-assemblern är utförd kan en motsvarande cross-microassembler tillverkas, en sådan kan vara till stor hjälp vid microprogrammeringsarbetet.

LOADER

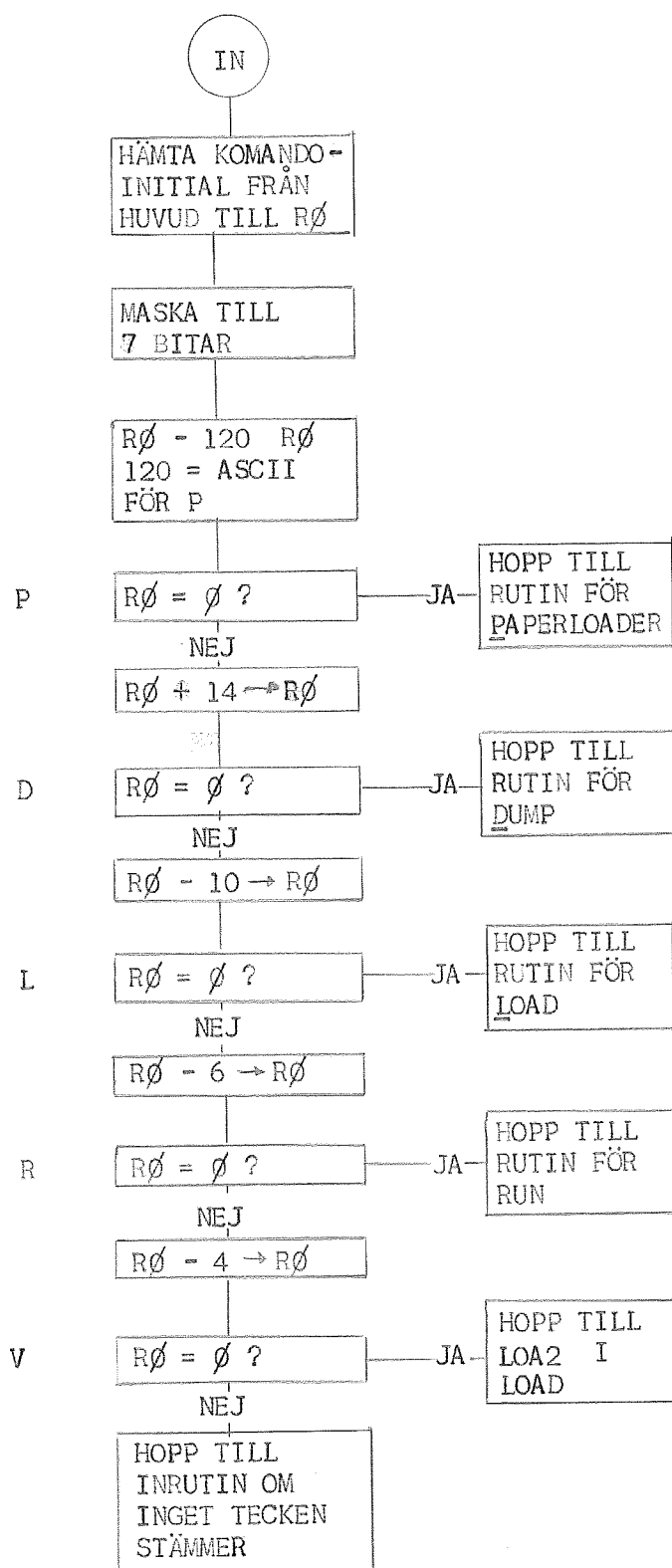

SUBRUTIN BYTESTEGSUBRUTIN ORDSTEG

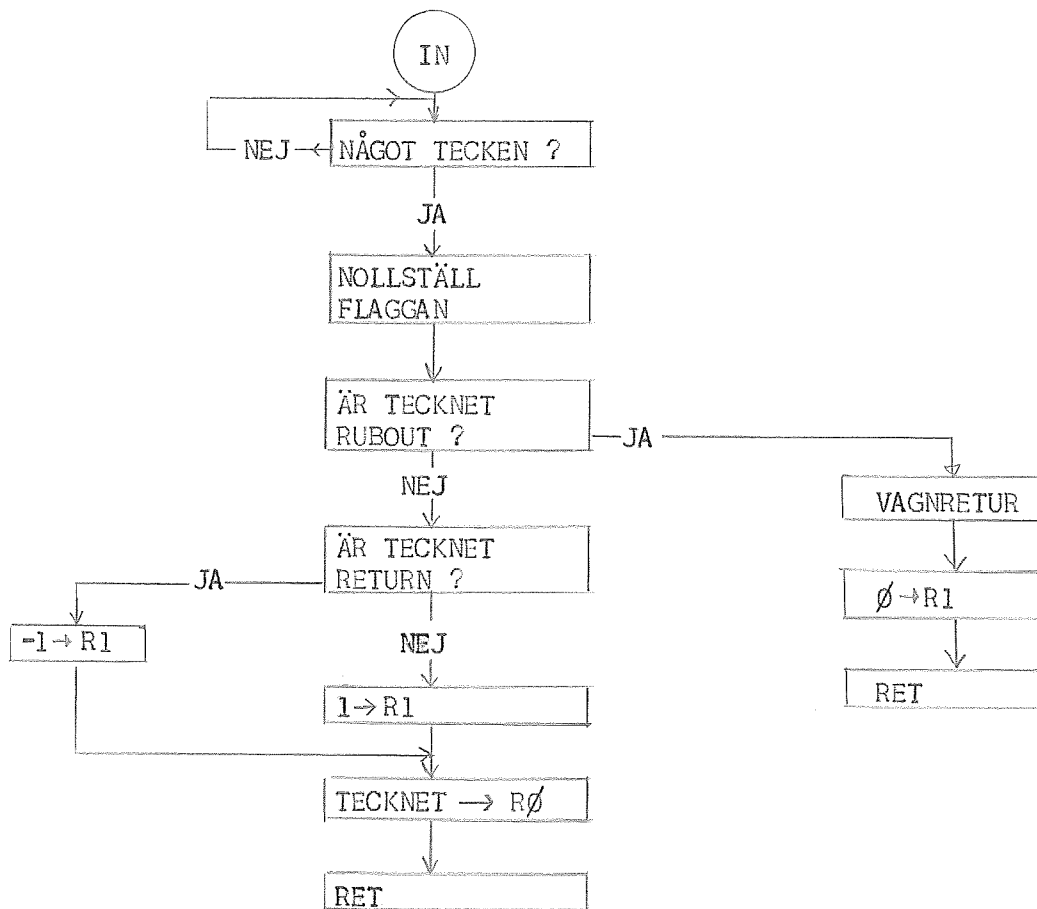
INRUTIN

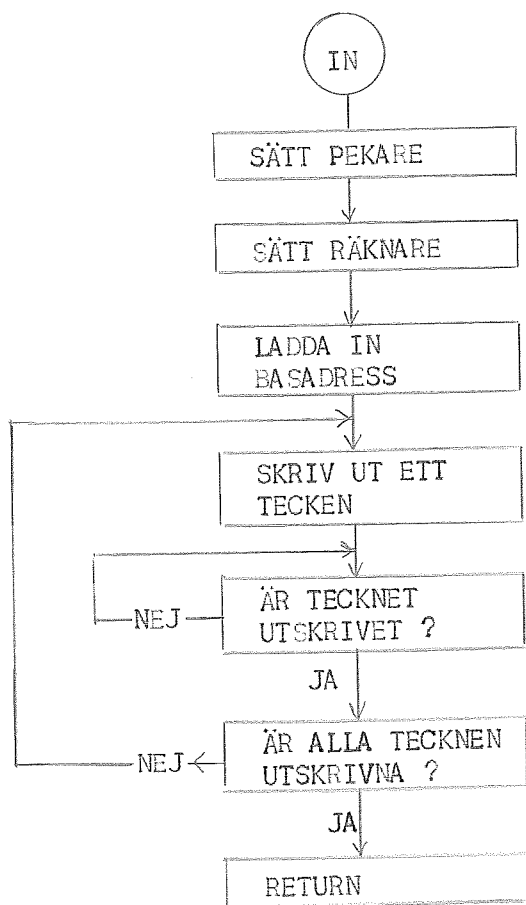

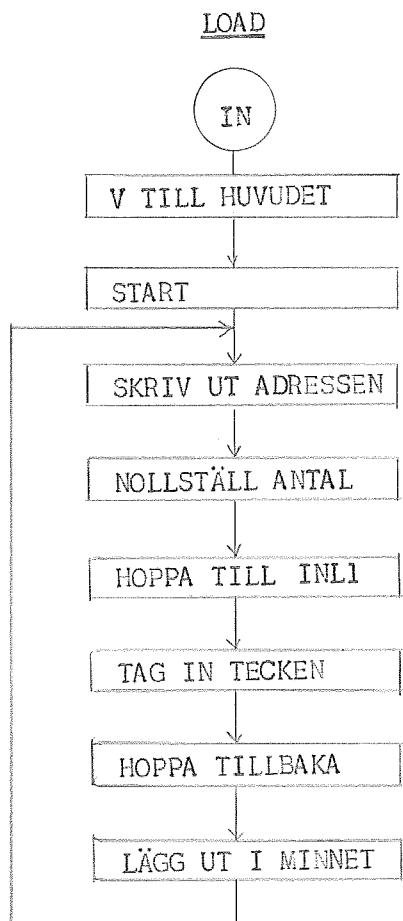
IDENTIFIERING AV KOMANDO

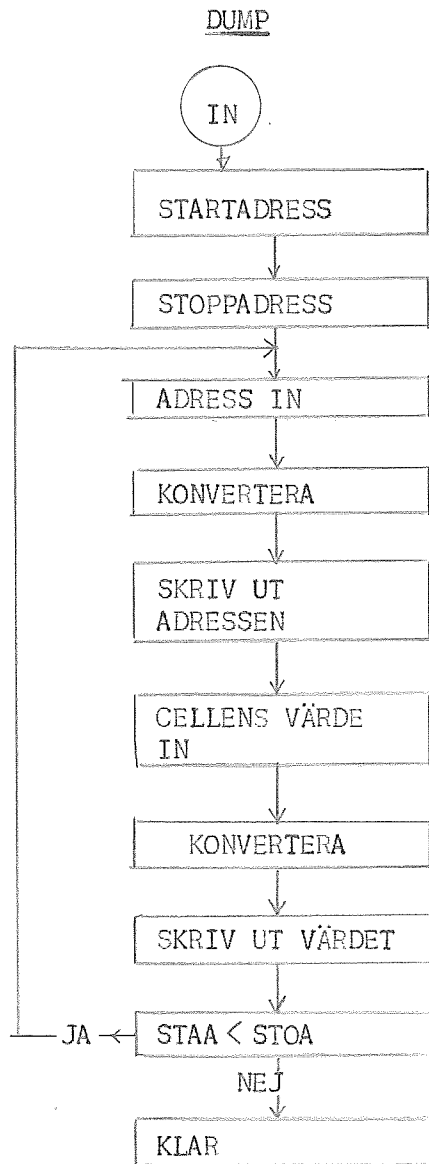

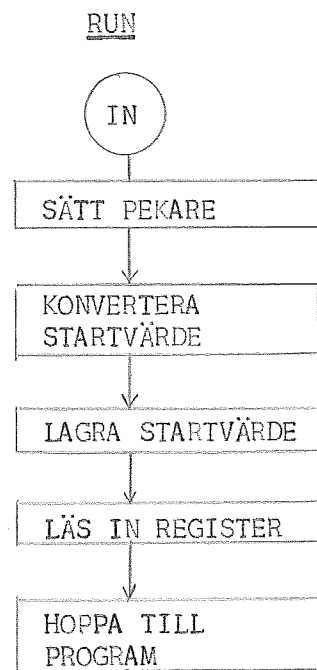
VÄNTELOOP

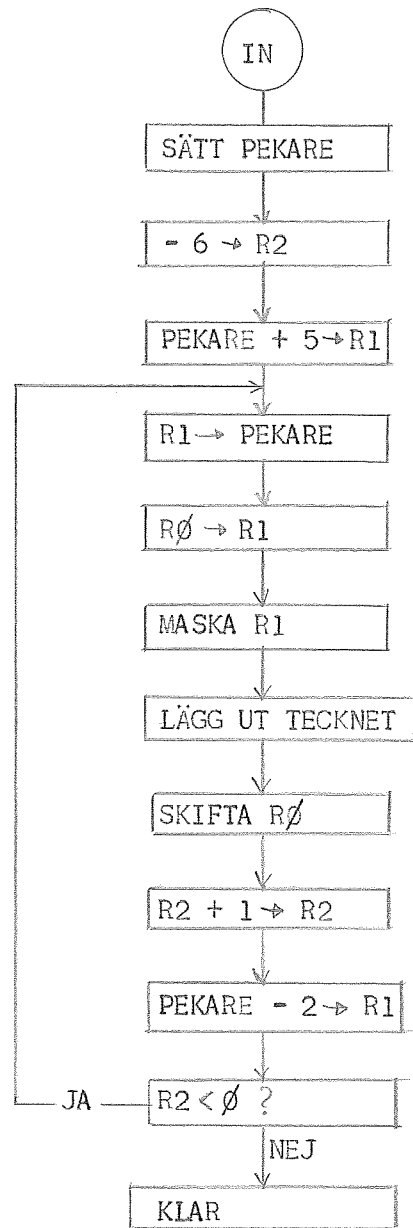

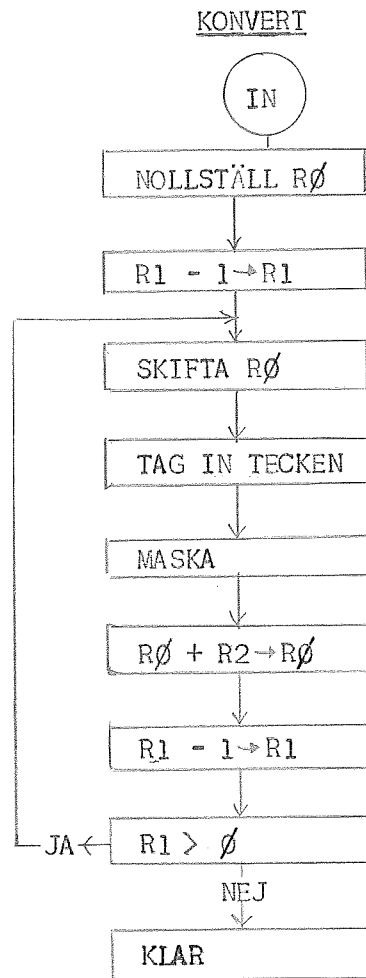
Subrutin OUT

BIKONVERT

Funktion hos utnyttjade celler i SP

Adress Dec.	Adress Oktalt	Funktion
229	345	AKTE
230	346	RØR
231	347	R1R
232	350	R2R
233	351	R3R
234	352	ERROR
235	353	SIZE
236	354	HUVUD
237	355	PEK
238	356	Tecken buffert
239	357	
240	360	
241	361	
242	362	
243	363	
244	364	
245	365	
246	366	
247	367	
248	370	
249	371	
250	372	ANT1
251	373	ANT2
252	374	STAA
253	375	STOA
254	376	KFLAG
255	377	CFLAG

MONITOR MACRO-11 V3A000
TABLE OF CONTENTS

3-	1	BYTESTEG
3-	11	ORDSTEG
4-	1	ASKIFT
5-	1	INRUTIN
6-	1	IDENTIFIERING AV KOMANDO
7-	1	VANTELOOP
8-	1	PRINT
8-	12	OUT
9-	1	LOAD
10-	1	DUMP
11-	1	RUN
11-	13	REPEK
11-	20	STARTVARDE
12-	1	BIKONVERT
13-	1	KONVERT

```
      .TITLE MONITOR
;
; VERSION M001
;
; HANS HANSSON, INGVAR LARSSON
;   13/09/75
;
; MONITOR AR ETT PROGRAM FOR INLASNING OCH UTTESTNING AV
; PROGRAM, SKRIVNA FOR INTEL 3000, KMV VERSION 2
;
;
      SUM=345
      AKTE=345
      R0R=346
      R1R=347
      R2R=350
      R3R=351
      ERROR=352
      SIZE=353
      HUVUD=354
      PEK=355
      ANT1=372
      ANT2=373
      STAA=374
      STOA=375
      KFLAG=376
      CFLAG=377
      BYTE=0
      STEG=0
      CRT=0
      FLAGGA=0
      KEY=0
      CFT=0
```

,SBTTL PAPERLOADER

;DETTA AR EN RUTIN SOM VIA REMSLASARE LASER IN ABSOLUTKOD TILL MINNE
 ;DEN ANROPAS FRAN MONITORN MED KOMANDOT P(REMSA) ADRE,
 ;OM ADR SATTS TILL 0 GES STARTADRESS AV REMSAN, OM ANNAN ADRESS
 ;ONSRAS ANGES DENNA I OKTAL FORM,
 ;RUTINEN BERAKNAR EN KONTROLLSUMMA, OM FEL UPPTACKS SVARAR MONITORN
 ;MED ATT EFTER AVSLUTAD OVERFARING SKRIVA UT E>

,=1400

```

PLD0: JSR MEL0,P ;SUBR. START GER STARTADRESS I STAA
PLD1: JSR BYT0,P ;SUBR, BYTESTEG LASER IN EN BYTE TILL R1
      ADI R1,-1 ;MINSKA VARDET AV INLAST TAL MED 1
      JMZ R1,PLD2 ;OM DET INLASTA TALET AR 1 SKIPPA NASTA INST.
      JMP PLD1 ;OM INTE HOPPA TILLBAKA OCH LAS NYTT
PLD2: LDI R2,1 ;
      ST R2,SUM,S ;LAGRA TALET 1 I CELL SUM
      JSR BYT0,P ;SUBR, BYTESTEG LASER IN NASTA BYTE
      JSR ORD0,P ;SUBR, ORDSTEG LASER IN ETT ORD (SIZE)
      ADI R0,-6 ;KORRIGERAR SIZE
      JMZ R0,INL0 ;OM REMSSLUT SA HOPPA TILL INLOOP
      SHL R0,-1 ;DIVIDERA MED 2
      ST R0,SIZE,S ;LAGRAR STORLEK
      JSR ORD0,P ;SUBR,ORDSTEG LASER IN STARTADRESS
      LD R1,STAA,S ;INNEHALLET I STAA TILL R1
      JMZ R1,PLD3 ;OM DETTA AR 0 TAS STARTADRESS FRAN REMSAN
      LDI R2,-1 ;
      JMP PLD4 ;I ANNAT FALL FRAN MONITORN ,HOPPA
PLD3: LDI R2,0 ;
      SHL R0,-1 ;DUBBLA TILL ENKLA STARTADRESSEN
      LRA R1 ;KOPIERA R0 TILL R1
      ST R0,STAA,S ;LAGRA STARTADRESS I STAA
PLD4: ADM R1,SIZE,S ;ADDERA STORLEKEN TILL STARTADRESSEN

```

```

      ST      R1,STOA,S      ;SUMMAN GER STOPPADRESSEN
PLD7: JSR     ORD0,P         ;SUBR,ORDSTEG LASER IN FORSTA ORDET AV PROGRAMMET
      ST      R0,STAA,I     ;SOM LAGRAS INDEREKT INKREMENT I STAA
      LD      R0,STAA,S
      SUM     R0,STOA,S     ;OM STARTADRESS-STOPPADRESS AR
      JMN     R0,PLD7       ;NEGATIV SKA VI FORTSATT ATT LASA IN
      LD      R1,SUM,S      ;HAMTA VARDET AV KONTROLLSUMMAN
      SHL     R1,10         ;SKIFTEN GORS FOR ATT SUM SKA INNEHALLA DE LAGRE
      JSR     ASK0,P        ;8 BITAR I LIKHET MED KONTROLLSUMMAN
      LAR     R1            ;KOPIERA R1 TILL R0 DVS SUM TILL R0
      JSR     BYT0,P        ;LASER IN BYTE SOM AR KONTROLLSUMMAN
      SHL     R1,10         ;SKIFTAR FOR ATT KOPIERA TECKNET
      JSR     ASK0,P
      ADR     R1            ;R0+R1 TILL R0
      JMZ     R0,PLD5       ;TEST OM KONTROLLSUMMA STAMMER
      LDI     R0,-73        ;OM INTE
      JSR     PRT0,P        ;PRINT
      JMP     INL0         ;OM FEL SA HOPPA TILL INLOOP
PLD5: JMN     R2,PLD6       ;OM STARTADRESS FRAN MONITORN SA FORTSATT
      ST      R2,STAA,S     ;ANNARS NULLSTALL STAA
PLD6: JMP     PLD1         ;HOPP TILL MONITORNS PLD1

```

```

      .SBTTL BYTESTEG
;SUBROUTIN BYTESTEG STEGAR FRAM REMSAN ETT STEG , VANTAR TILLS
;REMSLASAREN AR KLAR VAREFTER INLASNING AV BYTE TILL R1 SKER
BYT0: LD      R3,UT,P      ;LADDAR BASREGISTRET

      ST      R0,STEG,R    ;STEGAR FRAM REMAAN ETT STEG

      LD      R3,IN,P

BYT1: LD      R1,FLAGGA,R  ;KONTROLERAR OM REMSLASAREN AR KLAR

      JMZ     R1,BYT1      ;OM INTE KOLLA IGEN

      LD      R1,BYTE,R    ;OM KLAR , HAMTA BYTE TILL R1

      RET

```

```

      .SBTTL ORDSTEG
;SUBROUTINEN ORDSTEG LASER IN TVA BYTE , SKIFTAR IHOP DEM TILL
;ETT ORD SAMT RAKNAR UPP KONTROLLSUMMAN
ORD0: JSR     BYT0,P      ;SUBR. BYTESTEG FOR INLASNING AV LOW BYTE

      LAR     R1          ;R1 TILL R0

      SHL     R1,10      ;SKIFTAR FOR ATT KOPIERA TECKEN

      JSR     ASK0,P     ;ASKIFT

      ADM     R1,SUM,S   ;VARDET AV INLAST BYTE ADDERAS TILL SUM

      ST      R1,SUM,S   ;SUM LAGRAS UT

      JSR     BYT0,P     ;SUBR. BYTESTEG FOR INLASNING AV HIGH BYTE

      SHL     R1,10      ;

      ADR     R1          ;HIGH BYTE ADDERAS TILL LOW BYTE OCH GER ORDET

      JSR     ASK0,P     ;HIGH BYTE SKIFTAS FOR ATT KOPIERA TECKNET

      ADM     R1,SUM,S   ;KONTROLLSUMMAN RAKNAS UPP

      ST      R1,SUM,S   ;OCH LAGRAS UT

      RET

```

```
.SBTTL ASKIFT
;SUBROUTIN SOM SKIFTAR ETT ORD ARITMETRISKT 8 STEG AT HOGER
ASK0:   JMG      R1,ASK1          ;OM R1 AR NEGATIV
        ADM      R1,ASK2,P        ;SA ADDERA FOR ATT KOPIERA TECKENBITEN
ASK1:   ROR      R1,10            ;ROTERA
        RET
ASK2:   LAG      377
UT:     LAG      50000           ;BASADRESS TILL UTENHETER
MELD:   JMP      STA0           ;MELLANLANDNING
IN:     LAG      30000           ;BASADRESS TILL INENHETER
```

```

      ,SBTTL INRUTIN
;PROGRAM SOM SKOTER OM INMATNING AV KOMANDO OCH TAL FRAN KEY-
;BOARD
INL0: LD      R0,HUVUD,S      ;HUVUDET TILL R0
      ADI     R0,-126         ;ADDERA ASCII FOR V
      JMZ    R0,LOA1         ;OM TECKNET AR LIKA MED V SA HOPPA TILL DATIN
      LDI    R0,-102         ;ASCII FOR > TILL R0
      JSR    PRT0,P          ;PRINT
      JSR    VTL0,P          ;VANTELOOP
      ST     R0,HUVUD,S      ;LAGRA KOMANDOT
      LDI    R0,0            ;0 TILL R0
      ST     R0,ANT1,S       ;NOLLSTALL ANT1
      ST     R0,ANT2,S       ;NOLLSTALL ANT2
      JSR    REP0,P          ;SATT PEKAREN
INL2: JSR    VTL0,P          ;VANTELOOP
      JMZ    R1,INL0         ;OM R1 AR NOLL SA HOPPA TILL BORJAN
      ADI    R0,-40          ;ADDERA ASCII FOR SPACE
      JMZ    R0,INL1         ;OM DET VAR SPACE SA SKIPPA NASTA INSTRUKTION
      JMP    INL2            ;HOPPA TILLBAKA I VANTAN PA SPACE
INL1: JSR    VTL0,P          ;VANTELOOP
      JMN    R1,IDE0         ;OM R1 VAR NEGATIV SA HOPPA TILL IDENTIFIERING
      JMZ    R1,INL0         ;OM R1 VAR NOLL SA HOPPA TILL BORJAN
      ADI    R0,-40          ;ADDERA ASCII FOR SPACE
      JMZ    R0,INL3         ;OM DET VAR SPACE SA HOPPA TILL INL3
      ST     R0,PEK,I        ;LAGG UT SIFFRAN
      LD     R0,ANT1,I       ;OKA ANT1 MED 1
      JMP    INL1            ;HOPPA TILL INL1
INL3: JSR    VTL0,P          ;VANTELOOP

```

```
JMN    R1,IDE0      ;OM R1 AR NEGATIV SA HOPPA TILL IDENTIFIERING
JMZ    R1,INL0      ;OM R1 AR NOLL SA HOPPA TILL BORJAN
ST     R0,PEK,I     ;LAGG UT SIFFRAN
LD     R0,ANT2,I    ;OKA ANT2 MED 1
JMP    INL3         ;HOPPA TILLBAKA TILL INL3
```



```
      ,SETTL IDENTIFIERING AV KOMANDO  
;PROGRAM SOM IDENTIFIERAR DET KOMANDO SOM GES FRAN KEYBOARD OCH  
;GER HOPP TILL RATT RUTIN  
IDE0:  LD      R0,HUVUD,S      ;HUVUDET TILL R0  
  
      JSR     REP0,P          ;SATT PEKAREN  
  
      ANI     R0,177         ;MASKA  
  
      ADI     R0,-120        ;ADDERA ASCII FOR P  
  
      JMZ     R0,PLD0        ;OM R0 AR NOLL SA HOPPA TILL PAPERLOADER  
  
      ADI     R0,14          ;ADDERA FOR ATT TESTA OM D  
  
      JMZ     R0,DMP0        ;OM R0 AR NOLL SA HOPPA TILL DUMP  
  
      ADI     R0,-10         ;ADDERA FOR ATT TESTA OM L  
  
      JMZ     R0,LOA0        ;OM R0 AR NOLL SA HOPPA TILL LOAD  
  
      ADI     R0,-6          ;ADDERA FOR ATT TESTA OM R  
  
      JMZ     R0,RUN0        ;OM R0 AR NOLL SA HOPPA TILL RUN  
  
      ADI     R0,-4          ;ADDERA FOR ATT TESTA OM V  
  
      JMZ     R0,LOA2        ;OM R0 AR NOLL SA HOPPA TILL LOA2  
  
      JMP     INL0          ;HOPPA TILL INRUTIN
```

```
.SBTTL VANTELOOP
;SUBROUTIN FOR ATT VANTA PA TECKEN OCH FOR ATT TA HAND OM RUBOUT
;OCH RETURN. SUBROUTINEN ANVANDER SAMTLIGA REGISTER.
VTL0:  LD      R0,KFLAG,S      ;FLAGGAN TILL R0

      JMN     R0,VTL0        ;NAGOT TECKEN?

      LDI    R0,0            ;JA

      ST     R0,KFLAG,S      ;NOLLSTALL FLAGGAN

      LD     R0,AKTE,S       ;TECKEN IN

      ANI    R0,177          ;MASKA

      ADI    R0,-177         ;VILKET TECKEN?

      JMZ    R0,VTL1        ;RUBOUT

      JMP    VTL2

VTL1:  LDI    R0,-163         ;ASCII FOR RETURN TILL R0

      JSR    PRT0,P          ;PRINT

      LDI    R1,0            ;0 TILL R1

      RET

VTL2:  ADI    R0,177          ;ATERSTALL

      ADI    R0,-15          ;VILKET TECKEN

      LDI    R1,-1           ;-1 TILL R1

      JMZ    R0,VTL3        ;OM DET VAR RETURN SA HOPPA TILLBAKA

      LDI    R1,1            ;1 TILL R1

      ADI    R0,15           ;ATERSTALL

VTL3:  RET
```

```

      ,SBTTL PRINT
;SUBROUTIN FOR ATT SKRIVA UT ETT TECKEN LAGRAT I R0
;PA CRT;N,DESSUTOM ANVANDS REGISTER R3
PRT0:  LD      R3,UT,P      ;LADDA BASREGISTRET

      ST      R0,CRT,R      ;SKRIV UT TECKNET

      LDI     R0,-1         ;-1 TILL R0

      ST      R0,CFLAG,S    ;R0 TILL CFLAG

PRT1:  LD      R0,CFLAG,S    ;CFLAG TILL R0

      JMN     R0,PRT1       ;TECKNET UTSKRIVET?

      RET                     ;JA

      NOP

```

```

      ,SBTTL OUT
;SUBROUTIN SOM SKRIVER UT TECKEN , SOM FINNS LAGRADE I KONSEKUTIVA
;CELLER, MED BORJAN I CELL P, PA CRT,RUTINEN KOMUNISERAR MED
;AVBROTTSRUTINEN VIA EN CELL SOM HETER CFLAG.
OUT0:  LDI     R1,-7         ;-7 TILL R1=RAKNARE

      JSR     REP0,P        ;SATT PEKAREN

      LDI     R0,-140       ;"SPACE" TILL R1

      ST      R0,PEK+7,S    ;"SPACE" TILL (P+6)

OUT1:  LD      R0,PEK,I      ;TECKEN TILL R0

      ADI     R1,1          ;RAKNA UPP RAKNAREN

      JSR     PRT0,P        ;PRINT

      JMN     R1,OUT1       ; AR ALLA TECKNEN UTSKRIVNA?

      RET                     ;JA

```

```
.SBTTL LOAD
;PROGRAM FOR ATT LADDA IN TAL FRAN KEYBOARD TILL MINNET
LOA0:  LDI      R0,126          ;ASCII FOR V TILL R0

      ST      R0,HUVUD,S      ;R0 TILL HUVUDET

      JSR     STA0,P          ;STARTVARDE

LOA1:  LD      R0,STAA,S       ;STARTSDRESS TILL R0

      JSR     BIK0,P          ;BIKONVERTERA

      JSR     OUT0,P         ;SKRIV UT

      LDI     R0,0           ;NOLLSTALL R0

      ST      R0,ANT1,S      ;R0 TILL ANT1

      JMP     INL1           ;HOPPA TILL INPUT

LOA2:  LD      R1,ANT1,S      ;ANTAL TECKEN TILL R1

      JSR     KON0,P         ;KONVERTERA

      ST      R0,STAA,I      ;LAGG UT I MINNET

      JMP     LOA1           ;HOPPA TILL LOA1
```

```

.SBTTL DUMP
;PROGRAM FOR ATT DUMPA INNEHALLET I MINNESCELLER,
;START- OCH STOPP-ADRESS FINNS LAGRADE I KONSEKUTIVA
;CELLER MED BORJAN I CELL P,ANTAL TECKEN FINNS I ANT1 OCH ANT2
DMP0: JSR STA0,P ;STARTVARDE

LD R1,ANT2,S ;ANTAL TILL R1

JSR KON0,P ;KONVERTERA

ST R0,ST0A,S ;LAGRA STOPPADRESS

DMP1: LD R0,STAA,S ;ADRESSEN IN

JSR BIK0,P ;BIKONVERT

JSR OUT0,P ;SKRIV UT

LD R0,STAA,I ;INNEHALL IN

JSR BIK0,P ;BIKONVERT

JSR OUT0,P ;SKRIV UT

LDI R0,-163 ;ASCII FOR RETURN TILL R0

JSR PRT0,P ;PRINT

LD R0,STAA,S ;STOPPADRESS IN

SUM R0,ST0A,S ;- AKTUELL ADRESS

JMG R0,DMP1 ;KLAR ?

JMP INL0 ;JA,HOPPA TILL INLOOP

```

```

.SBTTL RUN
;PROGRAM FOR ATT TESTA ANDRA PROGRAM,REGISTER VARDENA
;LASES IN FRAN SP TILL REGISTERNA INNAN KONTROLLEN LAMNAS OVER
;TILL DET PROGRAM SOM SKALL TESTAS,STARTADRESSEN FINNS I KON-
;SEKUTIVA CELLER MED BORJAN I CELL P,ANTAL TECKEN FINNS I
;ANT1

```

```

RUND:   JSR     STA0,P           ;STARTVARDE

        LD     R0,R0R,S       ;R0R TILL R0

        LD     R1,R1R,S       ;R1R TILL R1

        LD     R2,R2R,S       ;R2R TILL R2

        LD     R3,R3R,S       ;R3R TILL R3

        JMR    STAA,I         ;HOPPA TILL PROGRAM

```

```

.SBTTL REPEK
;SUBROUTIN SOM SATTER STARTVARDE FOR PEKAREN,RUTINEN
;ANVANDER REGISTER R3
REP0:   LD     R3,167         ;167 TILL R3

        SHL    R3,1          ;2*R3 TILL R3

        ST     R3,PEK,S      ;LAGRA VARDET I PEKAREN

        RET

```

```

.SBTTL STARTVARDE
;SUBROUTIN FOR ATT TRANSFORMERA STARTADRESSEN FRAN OKTALA
;TECKEN,LAGRADE I KONSEKUTIVA CELLER MED BORJAN I CELL P
;TILL ETT BINART TAL,SOM LAGRAS I CELL STAA
STA0:   JSR     REP0,P       ;SATT PEKAREN

        LD     R1,ANT1,S     ;ANTAL TILL R1

        JSR    KON0,P       ;KONVERTERA

        ST     R0,STAA,S    ;LAGRA STARTVARDE

        RET

```

```
.SBTTL BIKONVERT
;SUBROUTIN FOR KONVERTERING AV TAL FRAN BINAR KOD
;TILL OKTAL KOD,INVARDET FINNS I R0 OCH UTVARDENA
;LAGRAS I KONSEKUTIVA CELLER MED BORJAN I CELL P
;RUTINEN UTNYTTJAR DESSUTOM REGISTERNA R1 OCH R2
BIK0: JSR REP0,P ;SATT PEKAREN

LDI R2,-6 ;-6 TILL R2

LD R1,PEK,S ;PEKAREN TILL R1

ADI R1,5 ;R1+5 TILL R1

ST R1,PEK,S ;R1 TILL PEKAREN

BIK1: LRA R1 ;R0 TILL R1

ANI R1,7 ;MASKA R1

ADI R1,-160 ;OKTALT TILL ASCII

ST R1,PEK,I ;LAGG UT TECKNET

SHL R0,-3 ;SKIFTA R0

ADI R2,1 ;OKA R2 MED 1

LD R1,PEK,S ;PEKAREN TILL R1

ADI R1,-2 ;MINSKA R1 MED 2

JMN R2,BIK1 ;KLAR ?

RET ;JA
```

```
      .SBTTL KONVERT
;SUBROUTIN FOR ATT KONVERTERA TAL FRAN OKTAL KOD
;TILL BINAR KOD, INVARDENA FINNS LAGRADE I KONSEKUTIVA
;CELLER MED ADRESSEN TILL FORSTA VARDET I PEKAREN,
;RESULTETET LAGRAS I R0, INFORMATION OM ANTALET TECKEN
;FINNS I R1
KON0:  LDI      R0,0           ;NOLLSTALL R0
KON1:  ADI      R1,-1         ;MINSKA R1 MED 1
      SHL      R0,3           ;SKIFTA R0 3 STEG VANSTER
      LD       R2,PEK,1       ;TAG IN TECKNET
      ANI      R2,7           ;MASKA R2
      ADR      R2             ;ADDERA R2 TILL R0
      ADI      R1,-1         ;MINSKA R1 MED 1
      JMG      R1,KON1        ;KLAR?
      RET                          ;JA
      ,END
```


MONITOR MACRO-11 V3A000 PAGE 13+
 SYMBOL TABLE

AKTE	=	000345	ANT1	=	000372	ANT2	=	000373
ASK0		001500	ASK1		001502	ASK2		001504
BIK0		001705	BIK1		001712	BYTE	=	000000
BYT0		001454	BYT1		001457	CFLAG	=	000377
CFT	=	000000	CRT	=	000000	DA	=	177771
DMP0		001646	DMP1		001652	ERROR	=	000352
FLAGGA	=	000000	HUVUD	=	000354	I	=	000014
IDEO		001546	IN		001507	INL0		001510
INL1		001530	INL2		001523	INL3		001540
KEY	=	000000	KFLAG	=	000376	KON0		001724
KON1		001725	LOA0		001631	LOA1		001634
LOA2		001642	NEL0		001506	ORD0		001463
OUT0		001620	OUT1		001624	P	=	000004
PEK	=	000355	PLD0		001400	PLD1		001401
PLD2		001405	PLD3		001422	PLD4		001426
PLD5		001451	PLD6		001453	PLD7		001430
PRT0		001610	PRT1		001614	R	=	000010
REP0		001674	RUN0		001666	R0	=	000000
R0R	=	000346	R1	=	000001	R1R	=	000347
R2	=	000002	R2R	=	000350	R3	=	000003
R3R	=	000351	S	=	000000	SIZE	=	000353
STAA	=	000374	STA0		001700	STEG	=	000000
STOA	=	000375	SUM	=	000345	UT		001505
VIL0		001564	VIL1		001575	VTL2		001601
VIL3		001607						

.SBTTL AVBROTTSRUTINER

```

;
;FOR KEYBOARD
;
    ST      R0,R0R,S      ;R0 TILL R0R
    ST      R3,R3R,S      ;R3 TILL R3R
    LD      R3,IN,P       ;BASADRESS IN
    LD      R0,KEY,R      ;KEYBOARD TILL R0
    ST      R0,AKTE,S     ;R0 TILL AKTE
    ANI     R0,177        ;MASKA
    ADI     R0,-100       ;ADDERA ASCII FOR ALFA
    JMZ     R0,ALFA       ;ALFA ?
    LDI     R0,1          ;NEJ,1 IL R0
    ST      R0,KFLAG,S    ;R0 TILL KFLAG
    LD      R0,R0R,S      ;R0R TILL R0
    LD      R3,R3R,S      ;R3R TILL R3
    RIT
ALFA:    ION              ;INTERUPT ON
    ST      R0,HUVUD,S    ;NOLLSTALL HUVUDET
    JMI     7,P           ;HOPPA TILL INLOOP
;
;FOR CRT:N
;
    ST      R3,R3R,S      ;R3 TILL R3R
    LDI     R3,0          ;NOLL TILL R3
    ST      R3,CFLAG,S    ;R3 TILL CFLAG
    LD      R3,UT,P       ;BASADRESS IN
    ST      R0,CFT,S      ;ATERSTALL CRT FLAGGAN
    LD      R3,R3R,S      ;R3R TILL R3
    RIT
AVB0:    LAG      1510    ;ADRESS FOR INLOOP
UT:      LAG      50000  ;BASADRESS FOR UTENHETER
IN:      LAG      30000  ;BASADRESS FOR INENHETER

```

OPERATIONSTIDER

Operationstider för KMV-version 2, angivna i μS . Vid självrelativ och basrelativ adressering tillkommer $0.45\mu\text{S}$. Vid indirekt adressering tillkommer $0.9\mu\text{S}$.

LD	1.35	SUR	1.2
ST	1.05	AND	0.9
LDF	1.5	CHS	0.6
STF	1.2	SHL	$1.05 + 0.3N^{1)}$
ADM	1.35	ROR	$1.35 + 0.3N^{1)}$
SUM	1.5	ANI	0.45
ADF	7-25	JMZ	1.65
SUF	7-25	JMG	1.65
MPF	40-45	JMN	1.65
MPY	15-20	JMP	1.05
JMR	1.65	HLT	0.6
JMI	1.65	NOP	0.6
JSR	1.65	CSF	0.6
JSI	1.65	RET	1.2
LDI	0.9	MPI	15-20
ADI	1.05	MVG	$1.8 + 0.45M^{2)}$
LRA	1.2	MVW	$1.8 + 0.45M^{2)}$
LAR	1.05		
ADR	1.05		

1) N betyder antal steg som skall skiftas eller roteras.

2) M betyder antal ord som skall flyttas.

```

172 ; INGVAR LARSSON,HANS HANSSON
173 ; DEMONSTRATIONSPROGRAM FOR CROSS-ASSEMBLER
174 ; TILL KMV-VERSION 2
175 ;
176 ; PROGRAMMET ADDERAR 5 TAL I EN VEKTOR,
177 ; PEKAREN TILL FORSTA ELEMENTET FINNS I CELL 100
178 ; RESULTATET MULTIPLICERAS MED ETT TAL I
179 ; KONSTANTMINNET,BASADRESSEN DIT FINNS I R3,
180 ; SLUTRESULTATET LAGGS UT I CELL 200
181 ;
182         PEK=100
183         PLATS=52
184         RESULT=200
185         BEG: LD      R0,PEK,I      ;FORSTA ELEMENTET TILL R0
186         LDI     R1,3             ;3 TILL R1 (RAKNARE)
187         ADM    R0,PEK,I         ;ELEMENT ADDERAS TILL R0
188         ADI     R1,-1           ;MINSKA RAKNAREN
189         JMG    R1,LOOP          ;AR RAKNAREN MINDRE AN 0
190         MPY    PLATS,R          ;JA,MULTIPLICERA
191         ST     R0,RESULT,S      ;LAGG UT RESULTATET
192         .END
000001
000100
000052
000200
000000
016100
000001
120403
000002
056100
000003
122777
000004
132775
000005
045052
000006
020200
000001

```

MAIN. MACRO-11 V3A000 PAGE 1+
SYMBOL TABLE

BEG	000000	DA	= 000200	I	= 000014
LOOP	000002	P	= 000004	PEK	= 000100
PLATS	= 000052	R	= 000010	RESULT	= 000200
R0	= 000000	R1	= 000001	R2	= 000002
R3	= 000003	S	= 000000		